

Turinys

IV *Pranešimai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Komisija

2014/C 185/01	Euro kursas	1
2014/C 185/02	2014 m. birželio 10 d. Komisijos sprendimas, dėl pranešimo trečiosioms šalims, kad Komisija svarsto sprendimą jas pripažinti nebendradarbiaujančiomis trečiosiomis šalimis pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, kuriuo nustatoma Bendrijos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti	2
2014/C 185/03	2014 m. birželio 10 d. Komisijos sprendimas, dėl pranešimo trečiajai šaliai, kad Komisija mano, jog ją galima pripažinti nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, kuriuo nustatoma Bendrijos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti	17
2014/C 185/04	Nauja apyvartinių eurų monetų nacionalinė pusė	32
2014/C 185/05	Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimas dėl medicininių reagavimo priemonių įsigijimo bendro viešojo pirkimo pagal Sprendimą 1082/2013/ES susitarimo 7 straipsnio 3 dalies	33

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

2014/C 185/06	Komisijos pranešimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 17 straipsnio 5 dalį – Kvietimas dalyvauti su viešosiomis paslaugomis susijusius išpareigojimus atitinkančių reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimo konkurse ⁽¹⁾	34
2014/C 185/07	Likvidavimo procedūra – Sprendimas pradėti Graikijos sveikatos draudimo akcinės bendrovės LA VIE (LA VIE ANΩNYMH EΛΛHNIKH AΣΦAΛIΣTIKH ETAIPIA YTEIΔΣ) likvidavimo procedūrą (<i>Skelbiama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo 14 straipsnį</i>)	35

V Nuomonės

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

Europos Parlamentas

2014/C 185/08	Kvietimas teikti paraiškas Nr. IX-2015/01 – „Dotacijos Europos politinėms partijoms“	36
2014/C 185/09	Kvietimas teikti paraiškas IX-2015/02 – „Dotacijos Europos politiniams fondams“	41

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Europos Komisija

2014/C 185/10	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla M.7209 – Faurecia/Magneti Marelli/JV) – Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	45
2014/C 185/11	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla M.7294 – Carlyle / Haier Group / Haier Biomedical and Laboratory Product) – Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	46

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2014 m. birželio 16 d.

(2014/C 185/01)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,3532	CAD	Kanados doleris	1,4724
JPY	Japonijos jena	137,81	HKD	Honkongo doleris	10,4893
DKK	Danijos krona	7,4571	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,5611
GBP	Svaras sterlingas	0,79740	SGD	Singapūro doleris	1,6927
SEK	Švedijos krona	9,0005	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 380,77
CHF	Šveicarijos frankas	1,2176	ZAR	Pietų Afrikos randas	14,5266
ISK	Islandijos krona		CNY	Kinijos ženminbi juanis	8,4248
NOK	Norvegijos krona	8,1190	HRK	Kroatijos kuna	7,5805
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	IDR	Indonezijos rupija	15 999,04
CZK	Čekijos krona	27,438	MYR	Malaizijos ringitas	4,3650
HUF	Vengrijos forintas	307,51	PHP	Filipinų pesas	59,436
LTL	Lietuvos litas	3,4528	RUB	Rusijos rublis	46,9129
PLN	Lenkijos zlotas	4,1425	THB	Tailando batas	43,781
RON	Rumunijos lėja	4,3963	BRL	Brazilijos realas	3,0187
TRY	Turkijos lira	2,8979	MXN	Meksikos pesas	17,6505
AUD	Australijos doleris	1,4426	INR	Indijos rupija	81,4220

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

KOMISIJOS SPRENDIMAS**2014 m. birželio 10 d.**

dėl pranešimo trečiosioms šalims, kad Komisija svarsto sprendimą jas pripažinti nebendradarbiaujančiomis trečiosiomis šalimis pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, kuriuo nustatoma Bendrijos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti

(2014/C 185/02)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, nustatantį Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, iš dalies keičiantį reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1936/2001 ir (EB) Nr. 601/2004 bei panaikinantį reglamentus (EB) Nr. 1093/94 ir (EB) Nr. 1447/1999⁽¹⁾, ypač į jo 32 straipsnį,

kadangi:

1. ĮVADAS

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1005/2008 (toliau – NNN reglamentas) nustatoma Sąjungos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai (NNN) žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti.
- (2) NNN reglamento VI skyriuje nustatyta tvarka, kuria nustatomos nebendradarbiaujančios trečiosios šalys, imamasi veiksmų šalių, pripažintų nebendradarbiaujančiomis trečiosiomis šalimis, atžvilgiu, sudaromas nebendradarbiaujančių šalių sąrašas, išbraukiama iš nebendradarbiaujančių šalių sąrašo, nebendradarbiaujančių šalių sąrašas viešinamas ir imamasi neatidėliotinių priemonių.
- (3) Pagal NNN reglamento 32 straipsnį Komisija turėtų pranešti trečiosioms šalims apie tai, kad jos gali būti pripažintos nebendradarbiaujančiomis šalimis. Toks pranešimas yra preliminarus. Pranešimas trečiosioms šalims apie tai, kad jos gali būti pripažintos nebendradarbiaujančiomis šalimis, grindžiamas NNN reglamento 31 straipsnyje nustatytais kriterijais. Komisija dėl tų šalių taip pat turėtų imtis visų 32 straipsnyje nustatytų veiksmų. Visų pirma Komisija pranešime turėtų pateikti informaciją apie tokį pripažinimą pagrindžiančius esminius faktus ir svarstymus, taip pat informaciją apie galimybę toms šalims atsakyti ir pateikti tokį pripažinimo pagrindimą paneigiančių įrodymų arba, kai tinka, pateikti padėties pagerinimo veiksmų planą ir priemones, kurių imtasi padėčiai ištaisyti. Komisija turėtų suteikti tokioms trečiosioms šalims pakankamai laiko atsakyti į pranešimą ir pamatuotą laikotarpį padėčiai ištaisyti.
- (4) Pagal NNN reglamento 31 straipsnį Komisija gali nustatyti trečiąsias šalis, kurias ji laiko trečiosiomis šalimis, nebendradarbiaujančiomis kovojant su NNN žvejyba. Trečioji šalis gali būti pripažinta nebendradarbiaujančia trečiąja šalimi, jeigu ji, kaip vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybė, nevykdo tarptautinėje teisėje jai nustatytų pareigų imtis veiksmų siekiant užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ar ją panaikinti.
- (5) Nebendradarbiaujančių trečiųjų šalių nustatymas grindžiamas visos pagal NNN reglamento 31 straipsnio 2 dalį gautos informacijos apžvalga.
- (6) Pagal NNN reglamento 33 straipsnį Taryba gali sudaryti nebendradarbiaujančių šalių sąrašą. Toms šalims taikomos, *inter alia*, NNN reglamento 38 straipsnyje nustatytos priemonės.
- (7) Pagal NNN reglamento 20 straipsnio 1 dalį, kad būtų pripažinti trečiųjų šalių–vėliavos valstybių patvirtinti sužvejotų žuvų kiekio sertifikatai, tų valstybių prašoma pranešti Komisijai apie nacionalines priemones, susijusias su įstatymų, kitų teisės aktų ir išsaugojimo bei valdymo priemonių, kurių turi laikytis jų žvejybos laivai, įgyvendinimu, kontrole ir vykdymu.

⁽¹⁾ OL L 286, 2008 10 29, p. 1.

- (8) Pagal NNN reglamento 20 straipsnio 4 dalį Komisija vykdo administracinį bendradarbiavimą su trečiojomis šalimis su šio reglamento įgyvendinimu susijusiose srityse.

2. PĀPĀUA NAUJOSIOS GVINĖJOS NEPRIKLAUSOMAJAI VALSTYBEI TAIKOMA TVARKA

- (9) Pagal NNN reglamento 20 straipsnį pateiktą Papua Naujosios Gvinėjos Nepriklausomosios Valstybės (toliau – PNG) kaip vėliavos valstybės pranešimą Komisija gavo 2010 m. vasario 4 d.
- (10) 2011 m. lapkričio 7–11 d. Komisija, padedama Europos žuvininkystės kontrolės agentūros (EŽKA), NNN reglamento 20 straipsnio 4 dalyje numatyta administracinio bendradarbiavimo tvarka surengė misiją į PNG.
- (11) Misijos metu buvo siekiama patikrinti informaciją dėl PNG taikomų priemonių dėl įstatymų ir kitų teisės aktų ir išsaugojimo bei valdymo priemonių, kurių turi laikytis jos žvejybos laivai, įgyvendinimo, kontrolės ir vykdymo, taip pat priemonių, kurias PNG taiko vykdydama savo išipareigojimus kovoti su NNN žvejyba ir laikydamosi reikalavimų ir punktų, susijusių su Sąjungos sužvejojtų žuvų kiekio sertifikavimo sistemos įgyvendinimu.
- (12) Galutinė misijos ataskaita nusiųsta PNG 2012 m. vasario 15 d.
- (13) PNG pastabos dėl galutinės misijos ataskaitos gautos 2012 m. gegužės 25 d.
- (14) 2012 m. lapkričio 7–16 d. surengta kita Komisijos misija į PNG, siekiant patikrinti, kaip įgyvendinami pirmos misijos metu pradėti veiksmai.
- (15) 2013 m. sausio 3 d. PNG pateikė papildomos informacijos.
- (16) Galutinė misijos ataskaita pateikta PNG 2013 m. kovo 7 d.
- (17) 2013 m. liepos 5 d. PNG pateikė pastabas dėl 2012 m. lapkričio mėn. misijos ataskaitos.
- (18) 2013 m. liepos 12 d. įvyko PNG ir Komisijos tarnybų susitikimas.
- (19) 2013 m. spalio 9 d. Komisija raštu pateikė PNG pastabas, kuriose pabrėžė būtinybę imtis konkrečių priemonių ir reformų aktualiausioms ir labiausiai neatidėliotinoms problemoms spręsti.
- (20) 2013 m. lapkričio 11 d. ir gruodžio 4 d. rašytiniais pranešimais PNG pateikė papildomos informacijos.
- (21) 2013 m. gruodžio 12 d. įvyko PNG ir Komisijos tarnybų susitikimas.
- (22) 2014 m. sausio 6 d. PNG pateikė papildomos informacijos.
- (23) PNG yra Vakarų ir vidurio Ramiojo vandenyno žuvininkystės komisijos (angl. WCPFC) narė. PNG yra rati-fikavusi 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) ir 1995 m. Susitarimą dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, įgyvendinimo (UNFSA). Ji yra Ramiojo vandenyno salų forumo žuvininkystės agentūros (FFA) konvencijos⁽¹⁾ ir Nauru susitarimo (PNA) dėl bendradarbiavimo valdant bendros svarbos išteklių žvejybą⁽²⁾.

⁽¹⁾ <http://www.ffa.int/>

⁽²⁾ *Nauru Agreement* (<http://www.ffa.int/node/93#attachments>).

- (24) Komisija, siekdama įvertinti, ar PNG vykdo jai kaip vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybei tenkančius tarptautinius įpareigojimus, nustatytus 23 konstatuojamojoje dalyje minimuose tarptautiniuose susitarimuose, taip pat 23 konstatuojamojoje dalyje minimų regioninių žvejybos valdymo organizacijų (angl. RFMO) nustatytus įpareigojimus, rinko ir vertino visą informaciją, kuri, jos nuomone, buvo šiuo tikslu reikalinga.
- (25) Rinkdama informaciją Komisija pasinaudojo ir WCPFC skelbtais duomenimis, taip pat viešai skelbiama informacija.

3. RIZIKA PNG BŪTI PRIPAŽINTA NEBENDRADARBIAUJANČIA TREČIAJA ŠALIMI

- (26) Pagal NNN reglamento 31 straipsnio 3 dalį Komisija įvertino, ar PNG vykdo jai tenkančias vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybės pareigas. Atlikdama šią peržiūrą Komisija atsižvelgė į NNN reglamento 31 straipsnio 4–7 dalyse nurodytus kriterijus.

3.1. Pasikartojančią NNN žvejybą vykdančius laivai ir pasikartojančios NNN žvejybos produktų prekybos srautai (NNN reglamento 31 straipsnio 4 dalis)

- (27) Kalbant apie su PNG vėliava plaukiojančius laivus, pažymėtina, kad remiantis RFMO laivų sąrašuose pateikta informacija, tokių laivų laikiniuose arba galutiniuose NNN žvejybą vykdančių laivų sąrašuose nėra ir nepateikta jokių įrodymų apie ankstesnius su PNG vėliava plaukiojančių laivų NNN žvejybos atvejus, kurie suteiktų Komisijai pagrindą vertinti su pasikartojančia NNN žvejyba susijusią PNG veiklą, nurodytą 31 straipsnio 4 dalies a punkte.
- (28) Pagal 31 straipsnio 4 dalies b punktą Komisija taip pat ištyrė priemones, kurių PNG ėmėsi dėl žuvininkystės produktų, gautų vykdančios NNN žvejybą, patekimo į jos rinką.
- (29) Įvertinusi visą turimą informaciją Komisija mano, jog PNG negali užtikrinti, kad į ją įvežami arba į joje esančias perdirbimo įmones atvežami žuvininkystės produktai nebūtų sužvejoti vykdančios NNN žvejybą. Taip yra dėl sisteminių problemų, dėl kurių sumažėja PNG institucijų galimybė atsekti, kaip sužvejotos žuvis, nes joms trūksta oficialios informacijos apie iškrautas, importuotas ir (arba) perdirbtas žuvis. Pagrindiniai elementai, kuriais grindžiamas Komisijos vertinimas, trumpai išdėstyti toliau.
- (30) Pagrindinę žvejybos veiklą PNG jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse vykdo ne su PNG vėliava plaukiojantys laivai, o su užsienio valstybių vėliavomis plaukiojantys laivai, kurie reguliariai naudojami PNG uostais. Savo ataskaitoje, pateiktoje 2012 m. 8-ajame WCPFC mokslinio komiteto posėdyje⁽¹⁾, PNG teigė, kad 2011 m. PNG vandenyse veiklą vykdė iš viso 251 laivas, konkrečiai 35 ūdomis žvejojantys laivai ir 216 gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų. 10 iš 216 gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų plaukiojo su PNG vėliava, 39 buvo frachtuojami laivai (PNG veiklą vykdančios su užsienio valstybės vėliava plaukiojantys laivai) ir 167 buvo užsienio laivai, žvejojantys pagal žvejybos teisių susitarimą. Panaši informacija pateikta per Komisijos misiją. 2012 m. lapkričio mėn. PNG pranešė Komisijai, kad PNG vandenyse leista žvejoti 214 gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų ir jiems skirtas daugiau kaip 700 000 metrinių tonų bendras leidžiamas sužvejoti kiekis (BLSK) (720 000 metrinių tonų, kaip teigė PNG Komisijai per 2011 m. misiją⁽²⁾).

⁽¹⁾ 8-asis eilinis WCPFC mokslinio komiteto posėdis, vykęs 2012 m. rugpjūčio 7–15 d. Busane, Korėjos Respublikoje. Komisijai skirtos metinės ataskaitos 1 dalis „Informacija apie žuvininkystės mokslinius tyrimus ir statistiką Papua Naujojoje Gvinėjoje“, WCPFC-SC8-AR/CCM-18 (<http://www.wcpfc.int/doc/AR-CCM-18/Papua-New-Guinea-2>).

⁽²⁾ Informacija, pateikta 2011 m. lapkričio mėn. Komisijos misijos metu per PNG nacionalinės žuvininkystės institucijos pristatymą „PNG žuvininkystės institucijos parengta ES NNN žvejybos reglamento įgyvendinimo padėties apžvalga“ ir iš 2000 m. PNG žuvininkystės valdymo reglamento, patvirtinto 2000 m. spalio 25 d. ir paskelbto 2000 m. lapkričio 23 d. (<http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=25a9q0dguoo%3d&tabid=86>).

- (31) Kadangi PNG tunų perdirbimo sektorius plečiasi, Komisija išanalizavo su šio sektoriaus veikla susijusią padėtį ir kaip šio sektoriaus operacijos galėtų paveikti žuvininkystės produktų, gautų vykdant NNN žvejybą, pateikimo į rinką galimybes.
- (32) Tarptautiniame veikslių plane, kuriuo siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti (angl. santrumpa IPOA IUU), pateikiamos gairės dėl rinka grindžiamų priemonių, kuriomis siekiama sumažinti arba panaikinti prekybą žuvimis, sužvejotomis vykdant NNN žvejybą, arba tokių žuvų produktais. Taip pat IPOA IUU 71 punkte siūloma, kad valstybės narės imtųsi veikslių savo rinkų skaidrumui padidinti, kad būtų galima atsekti žuvų sužvejotimo arba jų produktų pagaminimo aplinkybes. Be to, Maisto ir žemės ūkio organizacijos (angl. santrumpa FAO) Atsakingos žuvininkystės kodekse (toliau – FAO kodeksas), ypač jo 11 straipsnyje, išdėstomi žuvų naudojimo po sužvejotimo ir atsakingos tarptautinės prekybos gerosios patirties principai. 11.1.11 punkte nustatytas reikalavimas valstybėms užtikrinti, kad tarptautinė ir vidaus prekyba žuvimis ir žuvų produktais būtų vykdoma laikantis patikimų išsaugojimo ir valdymo principų pagerinant galimybę nustatyti žuvų ir jų produktų kilmę.
- (33) Per 2011 ir 2012 m. misijas PNG Komisija drauge su PNG nacionaline žuvininkystės institucija aplankė keletą PNG įsisteigusių tunų perdirbimo įmonių arba susitiko su tokių įmonių veiklos vykdytojais.
- (34) Perdirbimo įmonės dalį žaliavų gauna iš vietoje veiklą vykdančių su užsienio valstybių vėliavomis plaukiojančių laivų, dėl kurių sudaryti frachtavimo susitarimai. 2012 m. WCPFC moksliniam komitetui pateiktoje ataskaitoje⁽¹⁾ PNG pranešė, kad 2011 m. 39 veiklą vykdančios frachtuojami laivai žvejojo tiek PNG vandenyse, tiek už jų ribų, daugiausia žvejybos pastangų išnaudodami PNG vandenyse (per pastaruosius ketverius metus vidutiniškai virš 74%). Kai kurie šių laivų plaukioja su valstybės, kuri, kaip 2012 m. lapkričio 15 d. pranešė Komisija, gali būti pripažinta nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, kuriuo nustatoma Bendrijos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, vėliava.
- (35) Per 2012 m. lapkričio mėn. Komisijos misiją PNG nacionalinė žuvininkystės institucija pranešė apie aštuonis PNG frachtuojamus laivus, plaukiojančius su Vanuatu vėliava, o viena iš laivus frachtuojančių PNG perdirbimo įmonių pranešė, kad su šios valstybės vėliava plaukioja 12 iš 14 jos laivų. Šiuo atžvilgiu primenama, kad Vanuatu patvirtinti sužvejotų žuvų kiekio sertifikatai negali būti pripažinti, nes Komisija nepripažino Vanuatu kaip vėliavos valstybės pranešimo pagal NNN žvejybos reglamento 20 straipsnį, todėl šiuo metu negalima importuoti Vanuatu laivais sužvejotų žuvininkystės produktų. Be to, Komisija savo 2012 m. lapkričio 15 d. sprendime⁽²⁾ pranešė, kad Vanuatu gali būti pripažinta nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi.
- (36) 35 konstatuojamojoje dalyje minimos perdirbimo įmonės veiklos vykdytojas Komisijai teikė mėnesines ataskaitas apie 2012 m. gautas žaliavas; tose ataskaitose buvo nurodyta bendrovės informacija apie laivus, žvejybos reišius ir iškrautas žuvis. PNG institucijos, užuot pačios atlikusios iškraunamų žuvų kontrolę, įskaitant oficialių būtinų duomenų, kaip antai per vieną reisą kiekvieno laivo iškrautų kiekvienos rūšies žuvų bendro svorio, įvertinimą, kliaunasi šiomis mėnesinėmis gaunamų žaliavų ataskaitomis, kurias bendrovės pateikia kaip iškraunamų žuvų duomenis. PNG institucijos Komisijos misijos metu patvirtino, kad nei žuvininkystės, nei muitinės institucijos nevykdo jokios iškraunamų žuvų kontrolės. Į perdirbimo įmones atvežant su trečiųjų šalių vėliavomis plaukiojančių laivų sužvejotas žuvis (žaliavas) nėra nei taikoma importo procedūra su muitu mokėjimu, nei žaliavos iki eksporto nėra prižiūrimos muitinės. Tokių produktų atsekamumas neįmanomas, jie gali lengvai nepastebėti patekti į PNG rinką.

⁽¹⁾ 8-asis WCPFC mokslinio komiteto posėdis, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

⁽²⁾ OL C 354, 2012 11 17, p. 1.

- (37) Perdirbimo įmonės veiklos vykdytojas per 2012 m. lapkričio mėn. Komisijos misiją paaiškino, kad žaliavų tiekimą jo vykdomai perdirbimo veiklai PNG užtikrina perdirbimo įmonės motininė bendrovė, įsisteigusi ne PNG. Perdirbimo įmonės veiklos vykdytojas praneša motininei bendrovei savo žaliavų poreikius ir sumokėjęs reikiamą sužvejotų tunų kiekį jam atveža transportinis laivas. Motininė bendrovė atsako ir už sužvejotų žuvų perėmimą iš PNG veiklą vykdančių su užsienio valstybės vėliava plaukiojančių frachtuojamų laivų. Todėl PNG įsisteigusi perdirbimo įmonė neturi informacijos apie šių laivų veiklą ir jų sužvejotų žuvų naudojimą. Veiklos vykdytojas taip pat informavo Komisiją, kad neperdirbta žuvis gali būti parduodama ir kitoms PNG įsisteigusioms bendrovėms. PNG institucijos nevykdo jokios faktinės to veiklos vykdytojo registruojamos informacijos kontrolės ir niekuomet neatliko jo bendrovės audito NNN žvejybos prevencijos tikslais. Todėl iš perdirbimo įmonės išvežamų produktų atsekamumas negali būti užtikrintas.
- (38) PNG institucijos informavo Komisiją, kad frachtuojami laivai veiklą vykdė jos išskirtinėje ekonominėje zonoje (IEZ) ir galėjo nevaržomai eksportuoti sužvejotas žuvis. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad PNG tunų išteklių valdymo plano 3 dalies 36 straipsnyje reikalaujama, kad vietoje veiklą vykdančios užsienio žvejybos laivai sužvejotas žuvis iškrautų PNG; po to iš iškrovimo vietos jos būtų vežamos perdirbti arba iš paskirtos uosto perkrautos į kitą laivą eksportuoti iš PNG.
- (39) Be to, kad produktus būtų galima užregistruoti kaip eksportą iš PNG, jie pirma turi būti importuoti į PNG arba būti PNG kilmės. PNG muitinės institucijos misijos metu informavo Komisiją, kad neturi jokios informacijos apie laivų veiklą ir kliaunasi PNG nacionalinės žuvininkystės institucijos teikiama informacija. Tačiau muitinės institucijos išreiškė susirūpinimą dėl to, kad kai kurios bendrovės ir vežimo agentai nevykdo muitinės įpareigojimų, susijusių su žuvininkystės produktų eksporto arba perkrovimo deklaracijomis. Tokiu būdu prekių judėjimas nepakankamai stebimas, todėl į PNG rinką patenkančios žuvys nepakankamai kontroliuojamos ir gali sumažėti PNG institucijų išduodamų sertifikatų patikimumas.
- (40) 2013 m. liepos 5 d. pareiškime PNG pripažino būtinybę stiprinti kontrolės ir stebėsenos sistemą, visų pirma užtikrinti žuvininkystės produktų atsekamumą, įvesti iškrovimo deklaracijų teikimo ir sisteminės kontrolės vykdymo tvarką ir sustiprinti bendradarbiavimą su muitinės institucijomis. Panašius įsipareigojimus PNG prisiėmė ir per 2013 m. gruodžio 12 d. susitikimą. Institucijos paaiškino, kad yra diegiama IT sistema, rengiami uosto valstybės priemonių įgyvendinimo būdai ir tobulinama sužvejotų žuvų kiekio sertifikatų tvirtinimo procedūra. Šios priemonės turėtų padėti sutvirtinti atsekamumo sistemą. Tačiau visa pateikta informacija buvo siejama su ateities planais be jokių konkrečių apčiuopiamų rezultatų.
- (41) Be to, produktų atsekamumas apsunkinamas dar ir dėl nepakankamo PNG nacionalinių įstatymų ir registravimo bei licencijavimo sistemų skaidrumo.
- (42) FAO kodekse nurodyta užtikrinti žuvininkystės įstatymų ir jų rengimo, taip pat atitinkamų politinių nuostatų ir sprendimų priėmimo bei administravimo procedūrų skaidrumą (atitinkamai 6.13 skirsnis ir 7.1.9 punktas). Jame numatyti visų žuvininkystės išteklių išsaugojimo, valdymo ir plėtojimo principai ir standartai, be kita ko apimantys žuvų sužvejimą ir perdirbimą, prekybą žuvimis ir jų produktais, žvejybos operacijas ir žuvininkystės mokslinius tyrimus. FAO kodekso 11.2 ir 11.3 skirsniuose išsamiau paaiškinta, kad tarptautinė prekyba žuvimis ir jų produktais neturėtų prieštarauti tausiai žuvininkystės plėtrai, turėtų būti grindžiama skaidriomis priemonėmis ir skaidriais, paprastais bei suprantamais įstatymais, kitais teisės aktais ir administracinėmis procedūromis.

- (43) Todėl licenciją Komisija laiko esminiu dokumentu, kuriuo nustatomos veiklos taisyklės ir sąlygos (pvz., žvejybos rajonai: salyno vandenys, IEZ, leidimas veiklą vykdyti tarptautiniuose vandenyse, kt.), veiklos tipas, paskirtieji perkrovimo uostai. Per 2011 m. Komisijos misiją nustatyta ir pabrėžta, kad PNG laivų registracijos ir licencijavimo sistema nepakankamai skaidri. Įvairių tipų licencijoms (su PNG vėliava plaukiojančio laivo, PNG frachtuojamo laivo ir trečiosios šalies laivo, veiklą vykdančio pagal žvejybos teisių susitarimą) nustatytos atitikties reikalavimams taisyklės ir sąlygos yra neaiškios, neskaidrios ir viešai neskelbiamos. PNG tunų išteklių valdymo plane⁽¹⁾ pateiktos tik tunus žvejojantių laivų veiklos gairės, bet nėra nustatyta jokių specialiųjų tokios veiklos sąlygų. PNG atsiliepdama į Komisijos misijos atskaitą paaiškino, kad specialiosios sąlygos taikomos tik laivams, kurių atžvilgiu PNG turi nacionalinių interesų, nes jie svarbūs ekonominei plėtrai ir jų veikla atitinka mažų besivystančių salų valstybių siekius.
- (44) Dėl skaidrumo ir aiškumo stokos susidaro paini padėtis, turinti didelio neigiamo poveikio, visų pirma dėl to, kad neskelbiamos „specialiosios sąlygos“ taikomos apytiksliai 80 % visų PNG žvejybos licencijų. Per antrąją Komisijos misiją 2012 m. lapkričio mėn. ši padėtis nebuvo pakeičiama.
- (45) Komisija taip pat bandė analizuoti perkrovimui taikomas taisykles. Atitinkamos nuostatos egzistuoja 1998 m. PNG žuvininkystės valdymo akte⁽²⁾, 2000 m. PNG žuvininkystės valdymo reglamente⁽³⁾ ir taikomose WCPFC taisyklėse⁽⁴⁾. Komisija nustatė, kad priklausomai, pvz., nuo priegos susitarimų sąlygų, licencijų sąlygų, laivo statuso (PNG laivas, ar ne), vandens, kuriuose laivas vykdo veiklą (salyno vandenyse ar IEZ), taikomos skirtingos taisyklės. Taikomų nuostatų yra tiek daug, kad veiklos vykdytojams ir institucijoms be galo sunku, beveik neįmanoma, suprasti, ar perkrovimas leidžiamas, ar ne ir kokiomis sąlygomis. Per 2012 m. lapkričio mėn. misiją Komisija PNG institucijų paprašė pateikti išsamios informacijos apie perkrovimo operacijoms taikomas nuostatas, tačiau jos to padaryti negalėjo.
- (46) Dėl nustatytos skaidrumo stokos ir PNG institucijoms prieinamos informacijos apie iškrautas žuvis stokos PNG negali užtikrinti, kad į ją įvežami arba į joje esančias perdirbimo įmones atvežami žuvininkystės produktai nebūtų gauti iš NNN žvejybos, kaip nurodyta 33–40 konstatuojamosiose dalyse. Galimybė kontroliuoti NNN žvejybos produktų patekimą ir eksportą labai sumažėja dėl nepakankamo registracijos ir licencijavimo taisyklių bei teisės aktų skaidrumo, kaip nurodyta šio sprendimo 41–45 konstatuojamosiose dalyse, ir dėl aiškių išsaugojimo bei valdymo priemonių stokos, kaip nurodyta 76–82 konstatuojamosiose dalyse.
- (47) Šie trūkumai buvo patvirtinti, kai PNG institucijos nepajėgė paaiškinti, kodėl jos pagal NNN žvejybos reglamento 14 straipsnio 2 dalį patvirtino PNG tunų perdirbimo įmonės pareiškimą dėl Sąjungai skirtų tunų konservų. Toks pareiškimas gali būti patvirtintas tik jei žuvininkystės produktai buvo perdirbti trečiojoje šalyje, o ne vėliavos valstybėje. Šiuo konkrečiu atveju, valstybės narės institucijoms, atsakingoms už žuvininkystės produktų importą, atlikus patikrinimą paaiškėjo, kad produktas, kurį importuotojas tiekė kaip perdirbtą, iš tiesų buvo neperdirbtas visiškai nepadorotas užšaldytas tunas. Šiame kontekste reikėtų pažymėti, kad perdirbtiems ir neperdirbtiems produktams gali būti taikomos skirtingos patekimo į rinką taisyklės ir skirtingi muitai. Per 2012 m. lapkričio mėn. misiją Komisija apsilankė toje PNG perdirbimo įmonėje, kuri deklaruota kaip aptariamoms siuntoms eksportuotoja. Bendrovė negalėjo pateikti jokio paaiškinimo ir mano, kad prašymas patvirtinti minėtą perdirbimo pareiškimą PNG institucijoms išsiųstas per klaidą, ypač turint omenyje, kad paprastai ši įmonė užšaldytos neapdorotos žuvis neeksportuoja.

(1) 1998 m. Žuvininkystės valdymo aktas Nr. 48; 1998 m. Nacionalinis tunų išteklių valdymo planas, patvirtintas 1999 m. vasario 2 d., paskelbtas 1999 m. vasario 11 d. (Nr. G22) (<http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=8cFbiMpj%2ffU%3d&tabid=87>).

(2) 1998 m. Papua Naujosios Gvinėjos Nepriklausomosios Valstybės žuvininkystės valdymo aktas Nr. 48, patvirtintas 1999 m. vasario 2 d., paskelbtas 1999 m. vasario 11 d. (Nr. G22) (<http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=43Of6hMc9e8%3d&tabid=86>).

(3) 2000 m. Papua Naujosios Gvinėjos Nepriklausomosios Valstybės žuvininkystės valdymo reglamentas Nr. 2.

(4) WCPFC išsaugojimo ir valdymo priemonė Nr. 2009–06, 2 skirsnis.

Tai konkretus atvejis, kai Komisija nustatė, kad PNG institucijos nepagrįstai patvirtino perdirbimo pareiškimą. Veiklos vykdytojas paaiškino, kad ši padėtis susidarė dėl neapsižiūrėjimo ir paprasčiausios klaidos, bet institucijos pripažino, kad taip gali nutikti ir kitais atvejais. Ši situacija yra dar vienas atsekamumo ir skaidrumo stokos pavyzdys, kuris rodo nepajėgumą kontroliuoti iš NNN žvejybos gautų žuvininkystės produktų pateikimą į PNG ir kitų valstybių rinkas.

- (48) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje išaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis ir visais šalies pareiškimais, pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 dalį ir 4 dalies b punktą galima teigti, kad PNG neįvykdė pagal tarptautinę teisę jai tenkančių jūrinės valstybės ir rinkos valstybės pareigų užkirsti kelią iš NNN žvejybos gautų produktų pateikimui į savo rinką.

3.2. Bendradarbiavimo ir reikalavimų vykdymo neužtikrinimas (NNN reglamento 31 straipsnio 5 dalis)

- (49) Komisija analizavo, ar PNG institucijos veiksmingai bendradarbiauja su Komisija atsiliepdamos į Komisijos prašymus, kuriuos ji pateikė norėdama ištirti NNN žvejybos ir su ja susijusią veiklą, palaikyti grįžtamąjį ryšį arba vykdyti tolesnes priemones.

- (50) Nors PNG institucijos, dalyvaujančios įgyvendinant ES NNN žvejybos reglamente nustatytą sužvejojusių žuvų kiekio sertifikavimo sistemą, apskritai paslaugiai atsiliepia į prašymus pateikti informacijos arba atlikti patikrinimą ir palaiko grįžtamąjį ryšį, jų atsiliepimų patikimumas ir teisingumas sumažėja dėl menkų arba visai neegzistuojančių galimybių užtikrinti žuvininkystės produktų atsekamumą, kaip nurodyta sprendimo 3 skirsnio 1 dalyje.

- (51) Bendrai vertindama, kaip PNG vykdo pareigą laikytis jai kaip vėliavos valstybei, uosto valstybei ir jūrinei valstybei tenkančių įpareigojimų, Komisija tyrė, ar PNG bendradarbiauja su kitomis vėliavos valstybėmis kovojant su NNN žvejyba.

- (52) Tokiu būdu per 2012 m. lapkričio mėn. Komisijos misiją buvo nustatyta, kad PNG institucijos nenoriai bendradarbiauja su laivų, kurie vykdo veiklą PNG jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse, vėliavos valstybėmis ir neteikia joms su laivų duomenimis susijusios informacijos. Tai aiškiai parodo, kad PNG nevykdo pagal tarptautinę teisę (ypač pagal UNFSA 7 straipsnio 1 dalies a punktą) jai tenkančių įpareigojimų užtikrinti veiksmingą vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių išsaugojimą ir valdymą savo vandenyse ir veiksmingą bei efektyvią NNN žvejybos prevenciją.

- (53) Per minėtą misiją Komisija bandė aiškintis dėl nuolat neteisingai pateikiamos informacijos apie į ES importuojamus PNG žuvininkystės produktus, kuri svarbi įgyvendinant išsaugojimo ir valdymo priemones. PNG institucijos patvirtino, jog joms žinoma, kad vėliavos valstybių išduotuose sužvejojusių žuvų kiekio sertifikatuose pateikiama informacija apie tiesiogiai PNG perdirbti iškrautas žuvis yra dažnai neteisinga. Informacija sertifikatuose yra neteisinga dažniausiai dėl to, kad PNG institucijos su vėliavos valstybe nesidalija turimais duomenimis, visų pirma gaunamais per palydovinę žvejybos laivų stebėjimo sistemą (LSS) ir pateikiamais iškrovimo deklaracijose, net ir tuomet, kai aptinkama pažeidimų. Todėl vėliavos valstybės institucija sužvejojusių žuvų kiekio sertifikatuose pateikia tik joms prieinamą informaciją, kuri gali būti neišsami, neteisinga ir nepatikrinama. O PNG institucijos vis viena pasirašo perdirbimo pareiškimus, nors ir tiksliai žino, kad PNG perdirbamų žuvų sužvejojimo sertifikatai yra neteisingi.

- (54) Pagal UNCLOS 63 ir 64 straipsnius jūrinės valstybės ir vėliavos valstybės bendradarbiauja valdydamos vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklius. UNFSA 7 ir 20 straipsniuose išplėtojamas įpareigojimas bendradarbiauti nustatant suderinamas išsaugojimo bei valdymo priemonės ir užtikrinant atitiktį joms bei jų vykdymą. Be to, FAO kodekso 7.1.3 punkte rekomenduojama, kad vienos valstybės ribas viršijančius ir tarpvalstybinius išteklius naudojančios valstybės sudarytų dvišalius organizacinės tvarkos susitarimus, kuriais siektų veiksmingo bendradarbiavimo, kad ištekliai būtų efektyviai saugomi ir valdomi. Tai plačiau išdėstyta IPOA IUU 28 ir 51 skirsniuose išsamiai apibūdinant tiesioginio valstybių bendradarbiavimo praktiką, įskaitant keitimąsi jūrinių valstybių turima informacija.
- (55) Šiuo atžvilgiu WCPFC konvencijos⁽¹⁾ 25 straipsnio 10 dalyje reikalaujama, kad kiekviena WCPFC narė, turėdama pagrįstų priežasčių įtarti, kad su kitos valstybės vėliava plaukiojantis laivas vykdo veiklą, dėl kurios sumažėja konvencijos rajone taikomų išsaugojimo ir valdymo priemonių veiksmingumas, turi į tai atkreipti tos vėliavos valstybės dėmesį. Tačiau PNG manymu, jos jurisdikcijai priklausantys vandenys nėra WCPFC konvencijos rajono dalis, kaip išsamiau išdėstyta 76–78 konstatuojamosiose dalyse; tai turi poveikio šios nuostatos įgyvendinimui. Šiame skirsnyje apibūdintu požiūriu ir veiksmis PNG pažeidžia 54 konstatuojamojoje dalyje nurodytus įpareigojimus ir WCPFC taisykles.
- (56) Veiksmingo bendradarbiavimo priemonių svarba turi būti įvertinta atsižvelgiant į tai, kad PNG žuvininkystės ištekliai yra labai svarbūs (kaip paaiškinta 66 konstatuojamojoje dalyje), kad PNG jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse dominuoja su užsienio valstybių vėliavomis plaukiojantys laivai ir kad plečiasi perdirbimo sektorius, kaip paaiškinta 30 ir 31 konstatuojamosiose dalyse. Be to, PNG perdirbtiems žuvininkystės produktams taikomos lengvatinės pateikimo į ES rinką sąlygos, nustatytos Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinajame partnerystės susitarime; šiame kontekste PNG įsipareigojo sustiprinti taisykles, sistemas ir procedūras siekdama užtikrinti žuvininkystės išteklių veiksmingą išsaugojimą, tvarų plėtojimą ir valdymą⁽²⁾.
- (57) Visų pirma 2013 m. liepos 5 d. pareiškimė Komisijai PNG pripažino būtinybę bendradarbiauti keičiantis informacija, ypač LSS duomenimis, su vėliavos valstybėmis. Panašūs siekiai išreikšti ir per 2013 m. gruodžio 12 d. susitikimą bei rašytiniame 2014 m. sausio 6 d. pareiškimė. Tirdama, ar PNG priimtos ir įgyvendinamos veiksmingos vykdymo užtikrinimo priemonės, Komisija nustatė, kad PNG sukūrė LSS ir įpareigojo visus su jos vėliava plaukiojančius ir jos jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse veiklą vykdančius laivus turėti LSS įrangą. Tačiau bendradarbiavimo su laivų, kurie vykdo veiklą PNG jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse, vėliavos valstybėmis stiprinimas ir gerinimas išlieka neišspręsta esmine problema. Kadangi PNG vandenyse veiklą vykdo daug laivų, plaukiojančių su trečiųjų šalių vėliavomis, galimybė gauti PNG institucijų turimus LSS duomenis yra labai svarbi vykdant laivų kontrolę ir stebėseną. PNG institucijos yra sudariusios arba dvišalius susitarimus su kitomis šalimis, arba organizacinius susitarimus su žuvininkystės asociacijomis ar bendrovėmis. Šiuo metu padėtis dėl atitinkamų vėliavos valstybių galimybės gauti LSS duomenis tebėra nepatenkinama ir komplikuoja. Pagal Komisijos surinktą informaciją PNG institucijos su Filipinų kompetentinga institucija pasirašė susitarimą, kuriuo, *inter alia*, suteikiama prieiga prie LSS informacijos. Tas susitarimas nebuvo įgyvendintas. PNG institucijos taip pat pareiškė, kad 2014 m. laipsniškai inicijuos panašius susitarimus su visų trečiųjų šalių, kurių laivai žvejoja PNG vandenyse, kompetentingomis institucijomis. Tačiau jos nepateikė jokio konkretaus tvarkaraščio.

⁽¹⁾ 2000 m. rugpjūčio 5 d. Honolulu priimta Konvencija dėl toli migruojančių žuvų išteklių apsaugos ir valdymo vakarinėje ir centrinėje Ramiojo vandenyno dalyse (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

⁽²⁾ Informacija apie ES ir PNG prekybos ryšius <http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/regions/pacific/>; Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinasis partnerystės susitarimas (OL L 272, 2009 10 16, p. 2).

- (58) Kaip jau minėta, dėl nepakankamai aiškių įstatymų ir procedūrų, visų pirma susijusių su laivų registravimu ir licencijavimu, su sužvejotų ir iškrautų žuvų informacijos bei duomenų atsekamumu ir patikimumu (kaip nurodyta 41–45 konstatuojamosiose dalyse), taip pat su išteklių išsaugojimu ir valdymu (kaip nurodyta 76–82 konstatuojamosiose dalyse), neįmanoma nei veiksmingai užtikrinti reikalavimų vykdymo, nei aptikti su NNN žvejyba susijusių pažeidimų. Dėl to taip pat mažėja galimybė pažeidimų atvejais skirti sankcijas ir imtis atitinkamų tolesnių veiksmų, net jei įstatyme iš pažiūros numatyta vykdymo užtikrinimo galios ir teisės. Todėl PNG praktiškai negali taip veiksmingai bausti pažeidėjų, kad jie netektų iš NNN žvejybos gaunamos naudos, kaip rekomenduojama IPOA IUU 21 straipsnyje. Įstatymų ir procedūrų aiškumo ir skaidrumo stoka neleidžia PNG įvykdyti UNFSA 20 straipsnyje nustatytų tarptautinių įpareigojimų, visų pirma atsilipti į prašymus, kurių gali pateikti vėliavos valstybės vykdydamos įpareigojimą skirti sankcijas su savo vėliava plaukiojantiems laivams, užsiimantiems NNN žvejyba.
- (59) Kalbant apie NNN žvejybos atvejų dažnumą, jų pobūdį, aplinkybes, mastą ir reikšmingumą, PNG institucijos nepajėgia užtikrinti operacijų atsekamumo, nes jų sistemoms trūksta aiškumo ir skaidrumo. Dėl šių trūkumų neįmanoma patikimai nustatyti potencialaus su NNN žvejybos susijusios veiklos masto. Bet kuriuo atveju akivaizdu, kad, kai trūksta skaidrumo ir neįmanoma veiksmingai atlikti kontrolės, atsiveria galimybės neteisėtai veiklai.
- (60) Kalbant apie PNG institucijų galimybes, pažymėtina, kad pagal Jungtinių Tautų žmogaus socialinės raidos indeksą⁽¹⁾ PNG dar laikoma žemos žmogaus socialinės raidos šalimi (156-oji vieta iš 186 šalių 2013 m.), nors jau beveik siekia vidutinės žmogaus socialinės raidos šalis. Tai patvirtinta ir 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1905/2006, nustatančio vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę⁽²⁾, II priede, kuriame PNG yra priskiriama mažesnes nei vidutinės pajamas gaunančių šalių kategorijai. 2013 m. sausio 1 d. pateiktame Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) Paramos vystymuisi komiteto ataskaitiniame 2012 m. pagalbos gavėjų sąrašė⁽³⁾ PNG priskirta prie šiek tiek mažiau nei vidutinės pajamas gaunančių šalių. Šiuo atžvilgiu kompetentingų institucijų finansinių pajėgumų ir administracinių gebėjimų apribojimai gali būti laikomi vienu iš veiksnių, mažinančių PNG galimybes vykdyti savo bendradarbiavimo ir reikalavimų vykdymo užtikrinimo pareigas. Tačiau turėtų būti atsižvelgta į tai, kad žmogaus socialinės raidos lygis PNG auga (iš žemos žmogaus socialinės raidos šalies ji tampa vidutinės žmogaus socialinės raidos šalimi), o PNG administracinius pajėgumus finansine ir technine pagalba nuolat stiprina Sąjunga. Galiausiai, pažymėtina, kad PNG nacionalinei žuvininkystės institucijai šalies Vyriausybėje skirta nemažai autonominės galios, kuria ji gali naudotis stiprindama žuvininkystės valdymo politiką.
- (61) Komisija pažymi, kad remiantis per 2011 ir 2012 m. misijas surinkta informacija, galima teigti, jog PNG institucijoms trūksta ne finansinių išteklių, bet būtinų teisinių ir administracinių sąlygų užtikrinti veiksmingą ir efektyvų pareigų vykdymą.
- (62) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje išaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis ir visais šalies pareiškimais, pagal NNN reglamento 31 straipsnio 3 ir 5 dalis galima teigti, kad PNG nevykdė pagal tarptautinę teisę jai tenkančių jūrinės valstybės ir rinkos valstybės pareigų dėl bendradarbiavimo ir reikalavimų vykdymo užtikrinimo.

⁽¹⁾ Informacija iš <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽²⁾ OL L 378, 2006 12 27, p. 41.

⁽³⁾ <http://www.oecd.org/dac/stats/dacclistofodareipients.htm>

3.3. Tarptautinių taisyklių nesilaikymas (NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 6 dalis)

- (63) PNG yra ratifikavusi UNCLOS ir UNFSA. PNG yra WCPFC susitariančioji šalis. Ji yra FFA konvencijos ir Nauru susitarimo dėl bendradarbiavimo valdant bendros svarbos išteklių žvejybą šalis.
- (64) Komisija įvertino visą informaciją, laikomą susijusia su PNG kaip susitariančiosios WCPFC šalies statusu.
- (65) Be to, Komisija įvertino ir visą informaciją, laikomą susijusia su PNG susitarimu taikyti WCPFC priimtas išsaugojimo ir valdymo priemonės.
- (66) Remiantis PNG pateikta išsamia informacija apie tunų žvejybos veiklos jos vandenyse situaciją, sužvejojamas PNG tunų išteklių žuvų kiekis sudaro apie 19 % vakarų ir vidurio Ramiajame vandenyne sužvejojamų tunų kiekio ir apie 11 % pasaulyje sužvejojamų tunų kiekio⁽¹⁾ (15 % pasaulyje sužvejojamų tunų kiekio ir 50 % pagal Nauru susitarimą sužvejojamų tunų kiekio, kaip nurodyta PNG pranešime Komisijai 2011 m., paminėtame 30 konstatuojamojoje dalyje).
- (67) Remiantis 66 konstatuojamojoje dalyje pateiktais skaičiais, galima teigti, kad PNG valdo didelę dalį pasaulio tunų išteklių ir todėl jai kaip jūrinei valstybei tenka atsakomybė užtikrinti atsakingą, ilgalaikį ir tausų šių išteklių valdymą. UNCLOS 61–64 straipsniais ir UNFSA 7 ir 8 straipsniais nustatyta, kaip jūrinė valstybė turi naudoti gyvuosius jūros išteklius, t. y.: ji turėtų siekti tikslo optimaliai naudoti savo IEZ gyvuosius išteklius, užtikrinti, kad jos IEZ žvejojantys kitų valstybių subjektai laikytųsi išsaugojimo ir valdymo priemonių nuostatų, taip pat bendradarbiauti su tuos išteklius žvejojančiomis valstybėmis ir juos valdančiomis regioninėmis organizacijomis.
- (68) Kaip nurodyta 42 konstatuojamojoje dalyje, FAO kodekse nurodyta užtikrinti žuvininkystės įstatymų ir jų rengimo, taip pat atitinkamų politinių nuostatų ir sprendimų priėmimo bei administravimo procedūrų skaidrumą (atitinkamai 6.13 ir 7.1.9 punktai). 11.2 ir 11.3 punktuose išsamiau paaiškinta, kad tarptautinė prekyba žuvimis ir jų produktais neturėtų prieštarauti tausiai žuvininkystės plėtrai, turėtų būti grindžiama skaidriomis priemonėmis ir skaidriais, paprastais bei suprantamais įstatymais, kitais teisės aktais ir administracinėmis procedūromis.
- (69) Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad PNG teisinis pagrindas neatitinka šių įpareigojimų ir rekomendacijų, nes jame trūksta nuostatų, kuriomis būtų užtikrinamas veiksmingas ir efektyvus PNG jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse veiklą vykdančių laivų valdymas. Be to, teisiniame pagrinde trūksta aiškių ir skaidrių nuostatų dėl išsaugojimo ir valdymo priemonių, taikomų PNG jurisdikcijai priklausančiuose visų tipų vandenyse, o jei tokių nuostatų yra, nėra aiškių ir skaidrių jų įgyvendinimo užtikrinimo procedūrų. Toliau šie aspektai nagrinėjami plačiau.
- (70) Pirmas aspektas, dėl kurio reguliavimo sistema nepakankamai veiksminga, yra 1998 m. tunų išteklių valdymo plano neadekvatumas ir Nacionalinio kovos su NNN žvejyba veiksmų plano neturėjimas.
- (71) Pažymėtina, kad Tunų išteklių valdymo planas yra teisinis tunų išteklių valdymo pagrindas ir pagal savo 3 straipsnio 3 dalį taikomas visuose PNG žvejybos vandenyse, įskaitant teritorinius ir salyno vandenis.
- (72) PNG nacionalinė žuvininkystės institucija 2013 m. liepos 5 d. pareiškime Komisijai pripažino savo teisinio pagrindo spragas ir valdymo bei kontrolės sistemos problemas. PNG pripažino, kad 1998 m. tunų valdymo planas yra pasenęs ir turėtų būti peržiūrėtas atsižvelgiant į žuvininkystės sektoriaus pokyčius – be kita ko, turėtų būti peržiūrėtos regioninės ir subregioninės išsaugojimo ir valdymo priemonės, licencijavimo tvarka ir sąlygos, BLSK ribos, zonis salyno vandenų ir IEZ valdymas, atskaitos taškai ir sužvejojimo kontrolės taisyklės. Be to, PNG pripažino, kad reikėtų atitinkamai peržiūrėti ir žuvininkystės valdymo aktą bei kitas nuostatas.

⁽¹⁾ 8-asis WCPFC mokslinio komiteto posėdis, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

- (73) PNG drauge su 2013 m. gruodžio 4 d. pareiškimu pateikė naujo Tunų išteklių valdymo plano projekto kopiją. 2014 m. sausio 6 d. pareiškime ji taip pat pripažino būtinybę peržiūrėti Tunų išteklių valdymo planą ir spręsti problemas laikantis tarptautinių įpareigojimų ir nuostatų. Tačiau minėti veiksmai kol kas tėra konsultacijų PNG viduje etape be jokių galutinių rezultatų. Akivaizdu, kad dabartinis planas yra pasenęs ir neatitinka UNCLOS 61 straipsnio 2–5 dalyse, 62 straipsnio 1 dalyje ir 64 straipsnyje nustatytų įpareigojimų dėl optimalaus išteklių naudojimo įgyvendinant tinkamas išsaugojimo ir valdymo priemones.
- (74) 1998 m. PNG tunų išteklių valdymo planas ne tik atgyvenęs – nepaisant nustatyto reguliarios jo peržiūros reikalavimo (PNG tunų išteklių valdymo plano 4 straipsnis, PNG žuvininkystės valdymo akto 28 straipsnis), jis neatspindi PNG žvejybos operacijų, veiklos ir pramonės realijų. Plano nuostatomis teisiškai grindžiama 100 gaubiamaisiais tinklais žvejojantių laivų veikla, tačiau šiandien šia veikla užsiima daugiau kaip 200 laivų, o PNG senųjų nuostatų apimties neišplėtė.
- (75) Taip pat reiktų pažymėti, kad, nors IPOA IUU 25, 26 ir 27 punktuose rekomenduojama parengti Nacionalinį kovos su NNN žvejyba veikslių planą, PNG to nepadarė. PNG tai pripažino 2013 m. liepos 5 d. pranešime Komisijai.
- (76) Antras aspektas, dėl kurio reguliavimo sistema nepakankamai veiksminga, yra stoka aiškių išsaugojimo ir valdymo priemonių, kurias PNG turėtų priimti remdamasi patikimiausiomis mokslinėmis rekomendacijomis ir vykdydama UNCLOS, UNFSA ir WCPFC konvencijoje nustatytus įpareigojimus ir kurios turėtų būti taikomos visuose jos nacionalinei jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse, įskaitant salyno vandenį. Iš tiesų per 2011 ir 2012 m. Komisijos misijas nustatyta, kad išsaugojimo ir valdymo priemonėms trūksta skaidrumo bei aiškumo (kaip nurodyta 77–82 konstatuojamosiose dalyse) ir jos nei suderintos su patikimiausiomis mokslinėmis rekomendacijomis, nei grindžiamos jomis (kaip nurodyta 83–89 konstatuojamosiose dalyse).
- (77) PNG jurisdikcijai priklausančiais vandenimis laikomi teritorinė jūra, salyno vandens ir IEZ. Pagal WCPFC konvencijos 3 straipsnį WCPFC kompetencijai priklausantis rajonas iš principo apima visus Ramiojo vandenyno vandenį, įskaitant priklausančius PNG jurisdikcijai.
- (78) Tačiau PNG informavo Komisiją, kad, jos nuomone, jos nacionalinei jurisdikcijai priklausantys vandenys (teritorinė jūra, salyno vandens, IEZ) nepriklauso konvencijos rajonui, nors WCPFC savo susitariančiosioms šalims pavedė savo išsaugojimo ir valdymo priemonių įgyvendinimo užduotis. Be to, pagal Nauru susitarimą žvejybos pastangos ribojamos skiriant laivo žvejybos dienas pagal Laivo žvejybos dienų prekybos schemą, taikomą visų susitarimo šalių IEZ, tačiau PNG teritoriniuose ir salyno vandenyse ši ribojamoji priemonė netaikoma.
- (79) Pagal UNCLOS 61–64 straipsnius, UNFSA 5, 7, 8, 9 ir 10 straipsnius ir WCPFC konvencijos bendrą tikslą bei atitinkamas taisykles (visų pirma 2, 5, 7 ir 8 straipsnius) jūrinei valstybei tenka aiški pareiga, atsakomybė ir įpareigojimas priimti priemones, suderinamas su priemonėmis, kurios taikomos regione ir tarptautiniuose vandenyse, siekiant užtikrinti vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių ilgalaikį tvarumą ir įgyvendinti optimalaus jų naudojimo tikslą. FAO kodekse, ypač jo 7.1, 7.2, 7.3 ir 8.1 skirsniuose taip pat siūloma šių įpareigojimų vykdymo geroji patirtis.

- (80) Atsiliepdama į 2011 m. Komisijos misijos ataskaitą PNG paaikšino, kad visiems WCPFC nariams taikomos sutartos WCPFC išsaugojimo ir valdymo priemonės ir pateikė nuorodą į oficialioje PNG nacionalinės žuvininkystės institucijos svetainėje⁽¹⁾ paskelbtus žuvininkystės valdymo planus, kurie turėtų būti taikomi visuose PNG jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse (teritorinėje jūroje, salyno vandenyse ir IEZ), visų pirma vienos valstybės ribas viršijantiems ištekliams, siekiant užtikrinti tokių patį išsaugojimo lygį visuose jų migravimo vandenyse. Tačiau panašu, kad šie planai apima tik PNG IEZ vykdomą veiklą, o PNG salyno vandenyse netaikomos jokios analogiškos priemonės.
- (81) Tokiomis aplinkybėmis trūksta aiškumo ir skaidrumo, o tai, drauge su nepakankamai skaidriais PNG galiojančiais žvejybos laivų registravimo ir licencijavimo įstatymais ir procedūromis (kaip nurodyta šio sprendimo 3.1 ir 3.2 skirsniuose), riboja ir silpnina galimybes veiksmingai įgyvendinti efektyvias PNG žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir valdymo priemones. PNG įprasta taikomas išsaugojimo ir valdymo priemones įtraukti į neskelbiamas tunus žvejojančių laivų licencijų sąlygas. Taigi skirtingos priemonės gali būti taikomos priklausomai ir nuo neatskleidžiamų, individualių licencijų sąlygų.
- (82) Taigi PNG salyno vandenyse nėra taikoma jokių aiškių, skaidrių ir nuoseklių išsaugojimo ir valdymo taisyklių, o tai prieštarauja 79 konstatuojamojoje dalyje nurodytiems įpareigojimams.
- (83) Pagal UNCLOS 61 straipsnį, UNFSA 5 ir 6 straipsnius ir WCPFC konvencijos 5 ir 6 straipsnius jūrinės valstybės, remdamosi patikimiausia turima moksline informacija ir atsargumo principu, privalo nustatyti jų IEZ sužvejojamus gyvųjų išteklių kiekius; jos taip pat turi tinkamomis išsaugojimo ir valdymo priemonėmis užtikrinti, kad jų IEZ ir kituose jų jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse gyviesiems ištekliams negrėstų pereikvojimas. FAO kodekse, ypač jo 7.3, 7.4 ir 7.5 skirsniuose siūloma šių įpareigojimų vykdymo geroji patirtis.
- (84) Kadangi, PNG manymu, WCPFC taisyklės netaikomos jos jurisdikcijai priklausantiems vandenims, nėra visiškai aišku, kokie duomenys renkami ir teikiami WCPFC; gali būti, kad tie duomenys neapima visų PNG žvejybos vandenų. WCPFC mokslinio komiteto ataskaitose nuolat pabrėžiama duomenų spragų problema. Pavyzdžiui, 7-osios sesijos ataskaitos 89 punkte WCPFC mokslinis komitetas nurodė, kad įvairių laivynų gaubiamaisiais tinklais žvejojantys laivai laivo žurnaluose nevienodai pateikia dryžųjų, gelsvauodegių ir didžiaakių tunų duomenis, ir, atsižvelgdamas į tikslių duomenų apie gaubiamaisiais tinklais sužvejotų žuvų kiekį pagal rūšis svarbą, rekomendavo, kad apie šią problemą būtų pranešta Techninių aspektų ir atitikties užtikrinimo komitetui⁽²⁾. 37 punkte komitetas pabrėžė, kad esama abejonių dėl gaubiamaisiais tinklais sužvejotų kiekvienos rūšies žuvų kiekio, ir paragino PNG tuos duomenis nustatyti tiksliau. 8-ojoje sesijoje WCPFC mokslinis komitetas vėl iškėlė bendro sužvejotų žuvų kiekio ir žuvų kiekių pagal rūšis duomenų spragų ir nenuoseklumo problemą⁽³⁾, išsakė nuomonę apie ataskaitų teikimo pagal frachtavimo susitarimus įpareigojimus ir pateikė padėties pagerinimo rekomendacijų⁽⁴⁾. Jis taip pat pažymėjo, kad kai kurios susitariančiosios šalys, iš kurių kelios vykdo veiklą PNG nacionalinei jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse, duomenų neteikė arba teikė neišsamius duomenis.
- (85) Ataskaitose taip pat teigiama, kad dar neįvykdytas WCPFC reikalavimas užtikrinti 100 % stebėjimą, ir naujausios PNG metinės ataskaitos, pateiktos moksliniam komitetui 2012 m.⁽⁵⁾, duomenimis, PNG vis dar jo neįvykdė.

(1) <http://www.fisheries.gov.pg/>

(2) WCPFC mokslinio komiteto parengta 2011 m. rugpjūčio 9–17 d. Ponpėjuje, Mikronezijos Federacinėse Valstijose, vykusios 7-osios eilinės sesijos suvestinė ataskaita (<http://www.wcpfc.int/node/2896>).

(3) WCPFC mokslinio komiteto parengtos 2012 m. rugpjūčio 7–15 d. 8-osios eilinės sesijos suvestinės ataskaitos (<http://www.wcpfc.int/node/4587>) 3.1 skirsnis.

(4) WCPFC mokslinio komiteto parengtos 8-osios eilinės sesijos suvestinės ataskaitos 69–71 punktai.

(5) 8-asis WCPFC mokslinio komiteto posėdis, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

- (86) WCPFC mokslinis komitetas 7-ajame susitikime pažymėjo, kad tęsiant pastarojo meto dryžųjų tunų žvejybos praktiką sužvejojamų žuvų kiekis greičiausiai mažės ir sužvejotų žuvų kiekį reikia mažinti, nes išteklių jau siekia didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio lygį. Todėl žvejybos pastangų didinimą reikėtų stebėti ⁽¹⁾.
- (87) PNG savo salyno vandenyse netaiko jokių WCPFC išsaugojimo ir valdymo priemonių ir neturi jokių kitų panašių priemonių. Atsižvelgiant į tai, kad tunų išteklių viršija vienos valstybės ribas ir yra toli migruojantys, ir į šių išteklių bei jų žvejybos svarbą PNG salyno vandenyse, kurie yra svarbus tunų rūšių žuvų neršimo geografinis rajonas, dėl dabartinės padėties visos pastangos išsaugoti tunų išteklius gali būti bevaisės. Taigi PNG jokiuose jos jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse neužtikrina išsaugojimo ir valdymo priemonių taikymo taip, kad atitiktų WCPFC reikalavimus, ir įvykdytų jūrinės valstybės įpareigojimą užtikrinti, kad jos jurisdikcijai priklausantiems ištekliams negrėstų poreikvojimas.
- (88) Komisija taip pat įvertino visus PNG veiksmus ir aplaidumo atvejus, kurie galėjo sumažinti galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba tarptautinių išsaugojimo ir valdymo priemonių veiksmingumą.
- (89) Šiuo atžvilgiu PNG tunų valdymo plane nustatyta 338 000 metrinių tonų per metus BLSK riba (33 straipsnis), o tunus gaubiamaisiais tinklais žvejojantių laivų licencijų skaičius apribotas iki 100 (32 straipsnio 2 dalis). Tačiau dabartinis sužvejojamų tunų kiekis viršija 700 000 metrinės tonas, o PNG vandenyse su licencija tunų žvejybos gaubiamaisiais tinklais veiklą vykdo daugiau kaip 200 laivų. Todėl Komisija mano, kad dabartinės priemonės neatitinka tarptautinių išsaugojimo ir valdymo įpareigojimų. Kadangi tunų išteklių viršija vienos valstybės ribas ir yra toli migruojantys, norint, kad jų išsaugojimo ir valdymo priemonės būtų veiksmingos ir tvarios, jos turi būti nuosekliai ir suderintai taikomos visame jų migracijos rajone – toks tikslas iškeltas ir WCPFC konvencijoje ⁽²⁾; tačiau dabartinis tunų išteklių valdymo planas šio reikalavimo neatitinka.
- (90) Atsižvelgiant į šį sprendimo skirsnyje išaiškintą padėtį ir remiantis visais faktiniais Komisijos surinktais duomenimis ir visais šalies pareiškimais, pagal NNN reglamento 31 straipsnio 3 ir 6 dalis galima teigti, kad PNG nevykdė pagal tarptautinę teisę jai tenkančių pareigų, susijusių su tarptautinėmis taisyklėmis, įstatymais ir išsaugojimo bei valdymo priemonėmis.

3.4. Specifiniai besivystančioms šalims būdingi sunkumai

- (91) Vertėtų nepamiršti, kad pagal Jungtinių Tautų žmogaus socialinės raidos indeksą ⁽³⁾ PNG dar laikoma žemos žmogaus socialinės raidos šalimi (156-oji vieta iš 186 šalių 2012 m.), nors jau beveik siekia vidutinės žmogaus socialinės raidos šalį. Tai patvirtinta ir 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1905/2006, nustatančio vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę ⁽⁴⁾, II priede, kuriame PNG yra priskiriama mažesnes nei vidutinės pajamas gaunančių šalių kategorijai. Tačiau remiantis naujausia informacija, t. y. 2013 m. sausio 1 d. pateikta Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) Paramos vystymuisi komiteto 2012 m. ataskaita ⁽⁵⁾, PNG laikoma šiek tiek mažiau nei vidutinės pajamas gaunančia šalimi.
- (92) Reikėtų pažymėti, kad PNG kaip vėliavos valstybės pranešimą pagal NNN reglamento 20 straipsnį Komisija gavo 2010 m. vasario 4 d. PNG patvirtino, kaip nurodyta NNN reglamento 20 straipsnio 1 dalyje, kad taiko nacionalines priemones siekdama užtikrinti įstatymų ir kitų teisės aktų ir išsaugojimo bei valdymo priemonių, kurių turi laikytis jos žvejybos laivai, įgyvendinimą, kontrolę ir vykdymą.

⁽¹⁾ WCPFC mokslinio komiteto parengtos 7-osios eilinės sesijos suvestinės ataskaitos 35 ir 36 punktai.

⁽²⁾ Konvencija dėl toli migruojančių žuvų išteklių apsaugos ir valdymo vakarinėje ir centrinėje Ramiojo vandenyno dalyse, ypač jos 2 ir 5 straipsniai.

⁽³⁾ Informacija pateikta interneto svetainėje <http://hdr.undp.org/en/statistics/>

⁽⁴⁾ OL L 378, 2006 12 27, p. 41.

⁽⁵⁾ Paramos vystymuisi komiteto parengtas oficialios vystymosi pagalbos sąrašas (<http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodareipients.htm>).

- (93) Komisija pranešė PNG apie 2011 m. lapkričio mėn. vykusios pirmosios misijos metu nustatytus įvairius trūkumus. Po metų, per 2012 m. lapkričio mėn. vykusią antrąją misiją Komisija nustatė, kad padėtis nepakito.
- (94) PNG nacionalinė žuvininkystės institucija 2013 m. liepos 5 d. pareiškime pripažino, kad ES nuolat teikia pagalbą PNG žuvininkystės institucijoms pagal įvairias regionines ir subregionines programas; 2011 m. suteikta ir techninė pagalba kovai su NNN žvejyba ⁽¹⁾.
- (95) Todėl Komisija atsižvelgė į PNG vystymosi sunkumus ir suteikė jai pakankamai laiko nuo 2011 m. nuosekliai, veiksmingai ir be nuostolių imtis veiksmų, kuriais būtų pašalinta neatitiktis tarptautinėje teisėje nustatytiems reikalavimams.
- (96) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje paaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis, taip pat visais šalies pareiškimais, galima pagal NNN reglamento 31 straipsnio 7 dalį konstatuoti, kad PNG žuvininkystės valdymo plėtros būklei gali kenkti šalies išsivystymo lygis. Tačiau atsižvelgiant į nustatytų PNG trūkumų pobūdį, į Sąjungos suteiktą pagalbą ir veiksmus, kurių imtasi padėčiai pagerinti, nerasta jokių įrodymų, patvirtinančių, kad tarptautinėje teisėje nustatytų pareigų PNG nevykdė dėl nepakankamo išsivystymo. PNG išsivystymo lygis auga ir negali būti laikomas nei pasiteisinimu, nei priežastimi, pagrindžiančia prastą PNG kaip vėliavos valstybės ir ypač jūrinės valstybės pareigų vykdymą žuvininkystės srityje ir nepakankamas pastangas užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti ir užtikrinti atitinkamą veiksmingą žvejybos veiklos jos jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse stebėseną, kontrolę ir priežiūrą.
- (97) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje išaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis ir visais šalies pareiškimais, pagal NNN reglamento 31 straipsnio 7 dalį galima nustatyti, kad PNG su žvejyba susijusiai išsivystymo būklei ir apskritai jos su žvejyba susijusiai veiklai jos išsivystymo lygis nekenkia.

4. IŠVADA DĖL GALIMYBĖS PRIPAŽINTI NEBENDRADARBIUJANČIOMIS TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

- (98) Atsižvelgiant į pirmiau padarytas išvadas, kad Papua Naujoji Gvinėja kaip vėliavos, uosto, pakrantės ir rinkos valstybė nevykdo pagal tarptautinę teisę jai tenkančių pareigų imtis priemonių siekiant užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ar ją panaikinti, vadovaujantis NNN reglamento 32 straipsniu, šiai šaliai turėtų būti pranešta apie tai, kad ji gali būti pripažinta trečiąja šalimi, kurią Komisija laiko nebendradarbiaujančia kovojant su NNN žvejyba.
- (99) Pagal NNN reglamento 32 straipsnio 1 dalį Komisija turėtų informuoti Papua Naująją Gvinėją apie tai, kad ji gali būti pripažinta nebendradarbiaujančia trečiąja šalimi. Taip pat Komisija Papua Naujosios Gvinėjos atžvilgiu turėtų imtis visų NNN reglamento 32 straipsnyje nustatytų veiksmų. Tinkamo administravimo tikslais turėtų būti nustatytas laikotarpis, per kurį minėtoji šalis galėtų raštu atsakyti į tokią pranešimą ir ištaisyti padėtį.
- (100) Be to, pranešimas Papua Naujajai Gvinėjai apie tai, kad ji gali būti pripažinta šalimi, kurią Komisija laiko nebendradarbiaujančia, pagal šį sprendimą nekliudo Komisijai ar Tarybai imtis tolesnių veiksmų ir savaime nereiškia įpareigojimo imtis tokių veiksmų siekiant nustatyti ir sudaryti nebendradarbiaujančių šalių sąrašą,

⁽¹⁾ Pagalba besivystančioms šalims įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 1005/2008 dėl neteisėtai, nedeklaruojamos ir nereglamentuojamos (NNN) žvejybos, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Papua Naujosios Gvinėjos Nepriklausomajai Valstybei pranešama apie tai, kad ji gali būti pripažinta trečiaja šalimi, kurią Komisija laiko nebendradarbiaujančia kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama žvejyba.

Priimta Briuselyje 2014 m. birželio 10 d.

Komisijos vardu

Maria DAMANAKI

Komisijos narė

KOMISIJOS SPRENDIMAS**2014 m. birželio 10 d.**

dėl pranešimo trečiajai šaliai, kad Komisija mano, jog ją galima pripažinti nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, kuriuo nustatoma Bendrijos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti

(2014/C 185/03)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, nustatantį Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, iš dalies keičiantį reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1936/2001 ir (EB) Nr. 601/2004 bei panaikinantį reglamentus (EB) Nr. 1093/94 ir (EB) Nr. 1447/1999⁽¹⁾, ypač į jo 32 straipsnį,

kadangi:

1. ĮVADAS

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1005/2008 (toliau – NNN žvejybos reglamentas) nustatoma Sąjungos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai (NNN) žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti.
- (2) NNN žvejybos reglamento VI skyriuje nustatyta tvarka, kuria nustatomos nebendradarbiaujančios trečiosios šalys, imamasi veiksmų šalių, pripažintų nebendradarbiaujančiomis trečiosiomis šalimis, atžvilgiu, sudaromas nebendradarbiaujančių šalių sąrašas, išbraukiama iš nebendradarbiaujančių šalių sąrašo, nebendradarbiaujančių šalių sąrašas viešinamas ir imamasi neatidėliotųjų priemonių.
- (3) Pagal NNN žvejybos reglamento 32 straipsnį Komisija turėtų pranešti trečiosioms šalims apie tai, kad jos gali būti pripažintos nebendradarbiaujančiomis šalimis. Toks pranešimas yra preliminarus. Pranešimas trečiosioms šalims apie tai, kad jos gali būti pripažintos nebendradarbiaujančiomis šalimis, grindžiamas NNN žvejybos reglamento 31 straipsnyje nustatytais kriterijais. Komisija tų šalių atžvilgiu taip pat turėtų imtis visų 32 straipsnyje nustatytų veiksmų. Visų pirma Komisija pranešime turėtų pateikti informaciją apie tokių pripažinimą pagrindžiančius esminius faktus ir svarstymus, taip pat informaciją apie galimybę toms šalims atsakyti ir pateikti tokių pripažinimo pagrindimą paneigiančių įrodymų arba, kai tinka, pateikti padėties pagerinimo veiksmų planą ir priemones, kurių imtasi padėčiai ištaisyti. Komisija turėtų suteikti tokioms trečiosioms šalims pakankamai laiko atsakyti į pranešimą ir pamatuotą laikotarpį padėčiai ištaisyti.
- (4) Pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnį Komisija gali nustatyti trečiąsias šalis, kurias ji laiko trečiosiomis šalimis, nebendradarbiaujančiomis kovojant su NNN žvejyba. Trečioji šalis gali būti pripažinta nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi, jeigu ji kaip vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybė nevykdo tarptautinėje teisėje jai nustatytų pareigų imtis veiksmų siekiant užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ar ją panaikinti.
- (5) Nebendradarbiaujančių trečiųjų šalių nustatymas grindžiamas visos pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 2 dalį gautos informacijos apžvalga.
- (6) Pagal NNN žvejybos reglamento 33 straipsnį Taryba gali sudaryti nebendradarbiaujančių šalių sąrašą. Toms šalims taikomos, *inter alia*, NNN žvejybos reglamento 38 straipsnyje nustatytos priemonės.
- (7) Pagal NNN žvejybos reglamento 20 straipsnio 1 dalį, trečiųjų šalių–vėliavos valstybių prašoma pranešti Komisijai apie nacionalines priemones, susijusias su įstatymų, kitų teisės aktų ir išsaugojimo bei valdymo priemonių, kurių turi laikytis jų žvejybos laivai, įgyvendinimu, kontrole ir vykdymo užtikrinimu.
- (8) Pagal NNN žvejybos reglamento 20 straipsnio 4 dalį Komisija vykdo administracinį bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis su šio reglamento įgyvendinimu susijusiose srityse.

⁽¹⁾ OL L 286, 2008 10 29, p. 1.

2. FILIPINŲ RESPUBLIKAI TAIKOMA TVARKA

- (9) Filipinų Respublikos (Filipinų) kaip vėliavos valstybės pranešimą pagal NNN žvejybos reglamento 20 straipsnį Komisija gavo 2010 m. sausio 15 d.
- (10) 2012 m. sausio 23–27 d. Komisija, padedama Europos žuvininkystės kontrolės agentūros (EŽKA), NNN žvejybos reglamento 20 straipsnio 4 dalyje numatyta administracinio bendradarbiavimo tvarka vykdė misiją Filipinuose.
- (11) Per misiją siekta patikrinti informaciją apie Filipinų taikomas priemones, kuriomis siekiama įgyvendinti įstatymus ir kitus teisės aktus ir išsaugojimo bei valdymo priemones, kurių turi laikytis jų žvejybos laivai, kontroliuoti jų įgyvendinimą ir užtikrinti jų vykdymą, taip pat apie priemones, kurias Filipinai taiko vykdydami savo išsipareigojimus kovoti su NNN žvejyba ir laikydamiesi reikalavimų ir punktų, susijusių su Sąjungos sužvejotų žuvų kiekio sertifikavimo sistemos įgyvendinimu.
- (12) 2012 m. vasario 3 d. Filipinai pateikė papildomos informacijos.
- (13) Galutinė misijos ataskaita nusiųsta Filipinams 2012 m. vasario 21 d.
- (14) Filipinų pastabos dėl galutinės misijos ataskaitos gautos 2012 m. kovo 24 d.
- (15) 2012 m. birželio 25–27 d. surengta kita Komisijos misija į Filipinus, siekiant patikrinti, kaip įgyvendinami per pirmą misiją pradėti veiksmai.
- (16) 2012 m. birželio 28 d. Komisija raštu pateikė Filipinams pastabas dėl Filipinų plano, skirto NNN žvejybos problemai spręsti.
- (17) 2012 m. spalio 4 d., 2012 m. gruodžio 12 d. ir 2013 m. vasario 14 d. Filipinai pateikė papildomos informacijos.
- (18) 2013 m. vasario 8 d. įvyko Filipinų ir Komisijos tarnybų vaizdo konferencija.
- (19) 2013 m. balandžio 22 d. Filipinai pateikė papildomos informacijos.
- (20) 2013 m. balandžio 25 d. Briuselyje įvyko techninis susitikimas, kuriame Filipinai pateikė papildomos informacijos.
- (21) 2013 m. birželio 11 d. Briuselyje įvyko dar vienas Filipinų ir Komisijos tarnybų susitikimas.
- (22) 2013 m. birželio 14 d. Filipinai pateikė papildomos informacijos. Pateikdamos tą informaciją Filipinų institucijos informavo Komisiją apie pažangą, padarytą rengiant kovos su NNN žvejyba veiksmų planą ir pateikė jo projektą bei pradinius įstatymo projektus, skirtus Žuvininkystės įstatymui pataisyti.
- (23) Komisija, padedama Europos žuvininkystės kontrolės agentūros (EŽKA), Filipinų institucijų prašymu 2013 m. liepos 22–26 d. Maniloje surengė gebėjimų stiprinimo seminarą, kuriame pagrindinis dėmesys skirtas uosto valstybės priemonėms ir rizikos analizei.
- (24) 2013 m. lapkričio 11 d. Filipinai pateikė papildomos informacijos.
- (25) 2013 m. lapkričio 22 d. Briuselyje įvyko Filipinų ir Komisijos tarnybų susitikimas.

- (26) 2013 m. gruodžio mėn. Filipinų institucijos Komisijai pranešė, kad pasirašytas vykdomasis potvarkis, kuriuo priimamas Nacionalinis kovos su NNN žvejyba veiksmy planas. Be to, institucijos Komisijai pateikė 2013 m. gruodžio 9 d. pasirašytą Susitarimo memorandumą, kuriuo įsteigiamas Jungtinis Filipinų ir Papua Naujosios Gvinėjos institucijų bendradarbiavimo žuvininkystės srityje komitetas.
- (27) 2014 m. vasario mėn. Komisijai pateiktas Nacionalinis kovos su NNN žvejyba veiksmy planas, naujas Žuvininkystės įstatymo peržiūros projektas ir reglamento dėl atsekamumo projektas. Žuvininkystės įstatymo projektas buvo pateiktas Senatui ir Filipinų Atstovų Rūmams.
- (28) 2014 m. kovo 5 d. Briuselyje įvyko Filipinų ir Komisijos tarnybų susitikimas. 2014 m. kovo 25 d., gegužės 3 d. ir gegužės 15 d. Filipinai pateikė papildomos informacijos.
- (29) Visais pirmiau išdėstytais keitimosi informacija atvejais Filipinai konstruktyviai bendradarbiavo su Komisija. Iš tiesų jie padarė didelę pažangą sprenddami pagrindines problemas, nustatytas per Komisijos misijas. Tačiau nemažai trūkumų dar ne visai panaikinti.
- (30) Filipinai priklauso Vakarų ir vidurio Ramiojo vandenyno žuvininkystės komisijai (WCPFC), Tarptautinės Atlanto tunų apsaugos komisijai (ICCAT) ir Indijos vandenyno tunų komisijai (IOTC). Jie taip pat bendradarbiauja su Australinių tunų apsaugos komisija (CCSBT), bet jai nepriklauso. 1982 m. Filipinai ratifikavo Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS).
- (31) Komisija, siekdama įvertinti, ar Filipinai vykdo jiems kaip vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybei tenkančius tarptautinius įpareigojimus, nustatytus 30 konstatuojamojoje dalyje minimuose tarptautiniuose susitarimuose, taip pat 30 konstatuojamojoje dalyje minimų regioninių žvejybos valdymo organizacijų (RŽVO) nustatytus įpareigojimus, rinko ir vertino visą informaciją, kuri, jos nuomone, buvo šiuo tikslu reikalinga.
- (32) Rinkdama informaciją Komisija pasinaudojo atitinkamų RŽVO skelbtais duomenimis, taip pat viešai skelbiama informacija.

3. RIZIKA FILIPINAMS BŪTI PRIPAŽINTIEMS NEBENDRADARBIAUJANČIA TREČIAJA ŠALIMI

- (33) Pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 dalį Komisija įvertino, ar Filipinai vykdo jiems tenkančias vėliavos, uosto, pakrantės ar rinkos valstybės pareigas. Atlikdama šią peržiūrą Komisija atsižvelgė į NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 4–7 dalyse nurodytus kriterijus.
- 3.1. **Pasikartojančią NNN žvejybą vykdančias laivai ir NNN žvejybos produktų prekybos srutai (NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 4 dalis)**
- (34) Remiantis RŽVO laivų sąrašuose pateikta informacija, su Filipinų vėliava plaukiojančių laivų laikiniuose arba galutiniuose NNN žvejybą vykdančių laivų sąrašuose nėra ir nepateikta jokių įrodymų apie ankstesnius šių laivų NNN žvejybos atvejus, kurie suteiktų Komisijai pagrindą vertinti su pasikartojančia NNN žvejyba susijusią Filipinų veiklą, nurodytą 31 straipsnio 4 dalies a punkte.
- (35) Remdamasi 31 straipsnio 4 dalies b punktu Komisija taip pat ištyrė priemones, kurių Filipinai ėmėsi dėl žuvininkystės produktų, gautų vykdant NNN žvejybą, patekimo į jų rinką.
- (36) Įvertinusi visą turimą informaciją Komisija mano, jog Filipinai negali užtikrinti, kad į juos įvežami arba į juose esančias perdirbimo įmones atvežami žuvininkystės produktai nebūtų gauti vykdant NNN žvejybą. Taip yra dėl sisteminių problemų, dėl kurių sumažėja Filipinų institucijų galimybė atsekti, kaip sužvejotos žuvis, nes joms trūksta oficialios informacijos apie iškrautas, importuotas ir (arba) perdirbtas žuvis. Pagrindiniai elementai, kuriais grindžiamas Komisijos vertinimas, trumpai išdėstyti toliau.

- (37) Filipinai turi didelį žvejybos laivyną, žvejojantį jų jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse, tarptautiniuose vandenyse ir kitų valstybių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse. Remiantis per 2012 m. vykdytą pirmąją Komisijos misiją pateikta informacija ir viešai skelbiama informacija, laivynui priklauso apie 9 300 komercinės žvejybos laivų ir apie 470 000 mažų tradicinės žvejybos laivų⁽²⁾. Tradicine žvejyba užsiimančios žvejybos laivynas vykdo veiklą tik nacionalinei jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse ir bent dalis jų sužvejotų žuvų eksportuojamos į ES. Filipinai turi didelį tolmojo plaukiojimo laivyną, kuriam nuo 2014 m. kovo mėn. priklauso 68 tunams žvejoti skirti laivai (tunų žvejybos laivai), užregistruoti IOTC leidimą turinčių žvejybos laivų sąraše, ir 18 tunų žvejybos laivų, užregistruotų ICCAT leidimą turinčių laivų sąraše. Remiantis informacija, kurią Filipinai pateikė WCPFC skirtose 2012 ir 2013 m. metinėse žvejybos ataskaitose, Filipinai turėjo 622 žvejybos laivus (įskaitant transportinius laivus), užregistruotus toje RŽVO nuo 2012 m. liepos 1 d., ir 722 žvejybos laivus, užregistruotus joje nuo 2013 m. birželio 11 d.⁽³⁾ Filipinų laivai žvejoja daugiausia tunus. Filipinų pateikti metinio sužvejotų tunų kiekio duomenys apima visus tunus, iškrautus Filipinų uostuose, nepriklausomai nuo to, kur jie sužvejoti, ir kiekis neskirstomas nei pagal kilmę, nei pagal sužvejojusio laivo vėliavą. Todėl, kaip paaiškinta 46–55 konstatuojamosiose dalyse, kyla abejonių dėl galimybės veiksmingai atsekti, kaip sužvejotos žuvys.
- (38) Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuro duomenimis, įprastos tarptautinės Filipinų laivų žvejybos vietos yra Sulavesio jūra, Indonezijos vandenys, Malaizijos vandenys, Palau vandenys, Papua Naujosios Gvinėjos vandenys, vakarinė Ramiojo vandenyno dalis ir ICCAT bei IOTC rajonai. Filipinai yra sudarę žuvininkystės susitarimus su Papua Naująja Gvinėja, Kiribačiu ir Saliamono salomis. Remiantis 2014 m. kovo 5 d. susitikime pateikta informacija dauguma žvejybos laivų (žvejojančių gaubiamaisiais tinklais) vykdo veiklą Papua Naujosios Gvinėjos vandenyse (46 laivai) ir tarptautiniuose vandenyse esančiuose WCPFC anklavuose (33 laivai). Kol kas tik du žvejybos laivai veiklą vykdo Saliamono salose. Į ES rinką tiekiamos ir Papua Naujojoje Gvinėjoje iškrautos žuvys (tunų konservų pavidalu). Be to, nuo 2014 m. kovo mėn. šeši Filipinų laivai vykdo aktyvią veiklą IOTC rajone ir aštuoni – ICCAT rajone. Vieninteliai užsienio frachtuojami žvejybos laivai yra transportiniai žvejybos laivai; jie veiklą vykdo tik WCPFC rajone. Iš tiesų šiuo metu Filipinų IEZ žvejoti neleidžiama jokiems užsienio žvejybos laivams.
- (39) Dėl Filipinų laivyno sudėties, į tiekimo grandinę patenkančių žuvininkystės produktų šaltinių įvairovės ir nepakankamos atsekamumo sistemos kyla akivaizdi NNN žvejybos produktų patekimo į Filipinų rinką rizika.
- (40) Atsižvelgdama į Filipinų tunų perdirbimo sektorių Komisija išanalizavo su šio sektoriaus veikla susijusią padėtį ir kaip šio sektoriaus operacijos galėtų paveikti žuvininkystės produktų, gautų vykdant NNN žvejybą, patekimo į rinką galimybes.
- (41) Tarptautiniame veiksmų plane, kuriuo siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir neregamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti (angl. santrumpa IPOA IUU), pateikiamos gairės dėl tarptautiniu lygmeniu sutartų rinka grindžiamų priemonių, kuriomis siekiama sumažinti arba panaikinti prekybą žuvimis, sužvejotomis vykdant NNN žvejybą, arba tokių žuvų produktais, taip pat plano 71 punkte valstybėms narėms patariama imtis rinkų skaidrumo didinimo veiksmų, kad būtų galima atsekti žuvų ir jų produktų kilmę. Be to, Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) Atsakingos žuvininkystės kodekse, ypač jo 11 straipsnyje, išdėstomi žuvų naudojimo po sužvejojimo ir atsakingos tarptautinės prekybos gerosios patirties principai. 11.1.11 punkte nustatytas reikalavimas valstybėms užtikrinti, kad tarptautinė ir vidaus prekyba žuvimis ir žuvų produktais būtų vykdoma laikantis patikimų išsaugojimo ir valdymo principų pagerinant galimybę nustatyti žuvų ir jų produktų kilmę.
- (42) Perdirbimo įmonės žaliavas gauna iš laivų, plaukiojančių su Filipinų vėliava ir vykdančių veiklą Filipinų nacionalinei jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse, tarptautiniuose vandenyse ir trečiųjų valstybių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse, taip pat iš Filipinuose žuvis iškraunančių su užsienio valstybių vėliavomis plaukiojančių laivų ir iš importo.

⁽²⁾ Žemės ūkio departamento žuvininkystės ir vandens išteklių biuro išleista 2011 m. Filipinų žuvininkystės apžvalga, [http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20\(Final\)%20\(4\).pdf](http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20(Final)%20(4).pdf).

⁽³⁾ <http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Rev-2.pdf>
<http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Part-1.pdf>

- (43) Kai kurie Filipinuose žuvis iškraunantys laivai plaukioja su Korėjos ar Papua Naujosios Gvinėjos vėliava. Šiuo atžvilgiu primenama, kad 2013 m. lapkričio 26 d.⁽⁴⁾ Komisija pranešė Korėjai, kad ji gali būti pripažinta nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, kuriuo nustatoma Bendrijos sistema, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, o Papua Naujajai Gvinėjai toks pranešimas pateiktas tą pačią dieną kaip Filipinams. Žuvis taip pat tiekia Filipinų žvejybos bendrovės, vykdančios veiklą Papua Naujojoje Gvinėjoje⁽⁵⁾.
- (44) Filipinuose perdirbamos žuvis gali būti importuojamos ir iš trečiųjų šalių, įskaitant ir šalis, kurioms Komisija nėra išsiuntusi pranešimo dėl nebendradarbiavimo, kaip antai Vanuatu, Kiribatų ir Mikronezijos Federacines Valstijas⁽⁶⁾. Šiuo atžvilgiu primenama, kad Vanuatu, Kiribatis ir Mikronezijos Federacines Valstijos negali eksportuoti žuvininkystės produktų į Europos Sąjungą, nes Komisija nepriėmė jų kaip vėliavos valstybių pranešimų, pateiktų pagal NNN žvejybos reglamento 20 straipsnį.
- (45) Remiantis FAO Atsakingos žuvininkystės kodekso 11.1.11 punkto pagrindiniais principais Filipinai turėtų pajėgti vykdyti žuvų ir jų produktų kilmės stebėseną ir garantuoti, kad ES reikalavimų neatitinkanti žuvis nebūtų eksportuojama į ES. Tačiau Filipinai netaiko atsekamumo sistemos, kuri reikalinga siekiant vengti į ES importuoti ir reeksportuoti žaliavas ir žuvų produktus iš šalių, kurioms nenusiustas pranešimas, ir iš šalių, kurios pripažintos nebendradarbiaujančiomis. Iš tiesų veikiančią atsekamumo sistemą būtina taikyti nuo iškrovimo iki eksporto arba nuo importo iki kito eksporto. Tačiau Filipinai tokios sistemos neturi, tad dėl nepakankamos žvejybos veiklos, ypač žuvų iškrovimo, kontrolės ir stebėsenos, taip pat dėl inspektavimo jūroje bei uoste ir laivo žurnalų patikrų stokos gali būti, kad NNN žvejybos produktai gali nesunkiai patekti į Filipinus ir ES rinką. Be to, pagal įprastą verslo praktiką iš laivų, plaukiojančių su Filipinų vėliava, gaunamos žuvis gali būti sužvejotos trečiųjų šalių vandenyse ir iškraunamos perdirbti trečiojoje šalyje arba perkraunamos trečiųjų šalių vandenyse ir išsiunčiamos perdirbti į kitą šalį. Tokiu būdu daugelis rizika pasižyminčių operacijų vykdoma ne Filipinų vandenyse. Pagal UNCLOS 94 straipsnį Filipinų institucijos turėtų visiškai atsakyti už savo laivus. Tačiau Filipinai netaiko jokių priemonių siekdami užtikrinti, kad institucijos tikrintų su jų laivų veikla susijusios informacijos teisingumą ir operacijų atsekamumą.
- (46) Filipinai yra priėmę Žuvininkystės administravimo įsaką Nr. 241 dėl laivų stebėjimo tarptautiniuose vandenyse sistemos įgyvendinimo. Tačiau jie neturi operatyvios prieigos prie būtinos informacijos apie tam tikrų jų laivų, vykdančių veiklą trečiųjų šalių, pvz., Papua Naujosios Gvinėjos, vandenyse, buvimo vietą ar veiklą. Tai sumažina Filipinų galimybes prisiimti visą savo kaip vėliavos valstybės atsakomybę dėl tinkamo sužvejotų žuvų kiekio sertifikatų išdavimo. Išsamesnė su stebėseną, kontrole ir priežiūra susijusių problemų analizė pateikta 3.2 skirsnyje.
- (47) Nors iškrovimo deklaracijos yra būtina atsekamumo sąlyga, kad būtų galima užtikrinti kontrolę ir stebėti į bendroves patenkančias žaliavas ir iš jų išeinančią produkciją, Filipinuose jos pildomos ne visais žuvų iškrovimo atvejais. Kad deklaracijos būtų visiškai patikimos, jose pateiktą informaciją apie sužvejotų žuvų kiekius pagal rūšis turi patikrinti ir patvirtinti nepriklausoma institucija; remtis bendrovės pateiktais duomenimis, kaip daugeliu atveju daro Filipinai, nepakanka. Be to, siekiant veiksmingos žvejybos veiklos stebėsenos, reikalavimas pildyti iškrovimo deklaraciją turėtų būti taikomas nepriklausomai nuo to, kur žvejybos laivas iškrauna sužvejotas žuvis, tačiau šiuo metu jis taikomas tik, jei laivas iškrauna žuvis Filipinuose. Filipinų institucijos nėra įgyvendinusios jokio nuoseklaus trečiojoje šalyje vykdomo žuvų iškrovimo arba perkrovimo dokumentų tikrinimo priemonių rinkinio. Kalbant apie žuvis, atvežtas iš Papua Naujosios Gvinėjos, Komisija per 2012 m. vykdytą pirmąją misiją Filipinuose nustatė, kad institucijos ne visuomet žinojo, ar prieš atvežant žuvis į Filipinus jos buvo iškrautos Papua Naujojoje Gvinėjoje, ar perkrautos jos vandenyse.

⁽⁴⁾ OL C 346, 2013 11 27, p. 26.

⁽⁵⁾ Žr. 2 išnašą.

⁽⁶⁾ Žr. 2 išnašą.

- (48) Filipinai į savo teisės aktus įtraukė sužvejetų žuvų kiekio sertifikatų sistemą. Žuvininkystės administravimo įsako Nr. 238 dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1005/2008 įgyvendinimo taisyklių ir nuostatų 13 skirsniu nustatytas „sužvejetų žuvų kiekio patvirtinimo sertifikatas“ (angl. santrumpa CVC), kuris Žvejybos administravimo įsaku Nr. 238–1 pervadintas „su sužvejetų žuvų kilme susijusia iškrovimo deklaracija“ (angl. santrumpa COLD). COLD yra tam tikra iškrovimo deklaracija, privaloma tik tiems laivams, kurie sužvejetas žuvis iškrauna tam tikrame Filipinų uoste; tad Įsakas Nr. 238–1 netaikomas su Filipinų vėliava plaukiojančiams laivams, kurie sužvejetas žuvis iškrauna kitose šalyse, o tai vyksta nuolat.
- (49) Komercinių žvejybos laivų sužvejetų žuvų iškrovimo sertifikatai užpildomi iškraunant žuvis, juos pasirašo Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuro inspektoriai. Problema ta, kad iškrovimo sertifikate nurodoma informacija, susijusi su žuvis sužvejojusiais laivais, net jei jas iškrovė transportiniai laivai. Todėl inspektoriai gali sertifikuoti žuvis, iškrautas iš jūroje tebesančių žvejybos laivų, neturėdami jokios informacijos apie žvejybos operacijas. Be to, dabartinė žuvų iškrovimo sertifikavimo sistema neužtikrina pakankamo atsekamumo, nes joje tarpusavyje nesusiejama visa turima aktuali informacija, kaip antai žuvis iškrovęs laivas ir perdirbimo įmonė, į kurią numatyta gabenti žuvis.
- (50) Tradicinė žvejyba beveik visai nekontroliuojama nei jūroje, nei iškraunant žuvis; vietos institucijos sužvejetų žuvų kiekio ataskaitų nepasirašo, tačiau jas patvirtina perdirbimo įmonės priimamos žaliavas. Institucijos paaiškino, kad dėl išteklių trūkumo atitinkamų valdžios institucijų atstovai iškraunant žuvis dalyvauja labai retai. Todėl, kadangi pildant žuvų sužvejojimo ataskaitą oficialus institucijų atstovas nedalyvauja, joje gali būti nurodoma, kad vienas žvejybos laivas žuvis iškrovė kelis kartus, taip pat registruotų ir licencijas turinčių laivų sužvejotos žuvys gali būti deklaruojamos kartu su licencijos neturinčių ir neregistruotų tradicinės žvejybos laivų sužvejotomis žuvimis. Tai didelė problema, nes šios ataskaitos yra vieni pagrindinių dokumentų, naudojamų išduodant supaprastintus sužvejetų žuvų kiekio sertifikatus.
- (51) Tikrindamas ir tvirtindamas sužvejetų žuvų kiekio sertifikatus Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuras, užuot rėmęs savo įvertinimu, kliaunasi veiklos vykdytojų arba perdirbimo įmonių pateikta informacija. Filipinai nėra sukūrę nuoseklios kontrolės sistemos bendrovių atsekamumo procedūroms įvertinti. Pvz., nepaisant daugybės dokumentų, kuriuos reikia pateikti prieš sužvejetų žuvų kiekio sertifikato (tiek įprasto, tiek supaprastinto) patvirtinimą, Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuras negali patikrinti, ar sertifikate nurodytas žuvų svoris yra teisingas, nes nevykdo jokios kontrolės įmonėse. Tokiu būdu galima teigti, kad sužvejetų žuvų kiekio sertifikatai tvirtinami nepatikrinus jų informacijos, ir NNN žvejybos metu sužvejetų žuvų patekimo į eksporto srautus rizika yra reali.
- (52) Per 2012 m. vykdytą pirmąją Komisijos misiją buvo atskleista nepakankamos perdirbtų žuvų kiekio kontrolės atvejų, kai po perdirbimo gauti kiekiai buvo iš esmės tokie patys, kaip prieš perdirbimą. Tunų konservų gamybos atveju tai neįmanoma, nes tam tikros žuvų dalys išmetamos, todėl galima įtarti, kad į gamybos ir eksporto srautus pateko NNN žvejybos produktų.
- (53) Per 2012 m. vykdytą pirmąją Komisijos misiją taip pat buvo išsiaiškinta, kad sužvejetų žuvų kiekio sertifikato reikalaujančioms įmonėms neoficialiai leidžiama išduoti sužvejetų žuvų kiekio sertifikato numerį, kurį turi sudaryti specialių Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuro nustatytų kodų rinkinys (pagal kurį atpažįstamas, pvz., eksportuotojas arba regionas) ir iš eilės einantis numeris. Kadangi nėra atitinkamos duomenų bazės ar elektroninės sistemos, šie numeriai nekontroliuojami ir kyla tam tikra rizika tuos pačius numerius neteisėtai naudoti kelioms skirtingoms produktų siuntoms.
- (54) Nepakankamo atsekamumo problemą padidina nekontroliuojamas žuvų perkrovimas jūroje. Žuvininkystės produktai į Filipinų rinką iš tiesų gali patekti per transportinius laivus ir dėl 49 konstatuojamojoje dalyje aprašytų kontrolės ir atsekamumo trūkumų kyla NNN žvejybos metu sužvejetų žuvų importo į Filipinus rizika. Perkrovimas yra plačiai vykdomas, nes daugumoje komercinio laivyno laivų, išskyrus IOTC rajone ūdomis žvejojantčius laivus, žvejybos operacijų dalyvauja transportiniai laivai, į kuriuos žuvis pakraunamos iš žvejojantčių laivų (angl. *catchers*) ir kurie jas atgabena į uostą arba perdirbimo įrenginius.

- (55) Šiuo atžvilgiu reikia nepamiršti, kad dėl nepakankamos perkrovimo kontrolės sumažėja institucijų galimybės kontroliuoti gaubiamaisiais tinklais žvejojantių laivų sužvejotų žuvų kiekius ir todėl kyla ne visų sužvejotų žuvų deklaravimo rizika. NNN žvejybos veiksmai palankios sąlygos gali atsirasti ir dėl nedažno patruliuojančių laivų pasirodymo, ne visais atvejais laivuose esančių stebėtojų (jie nuosekliai dalyvauja tik žuvų telkimo įrenginių draudimo sezonais, pvz., vasarą) ir dėl šiuo metu prastai veikiančios laivų stebėjimo sistemos. Tradicinės žvejybos kontrolė taip pat turi trūkumų – nepakankamai kontroliuojamas žuvų iškrovimas ir nepakankamai vykdoma priežiūra jūroje. Be to, dar ne visose savivaldybėse įgyvendinta licencijų sistema.
- (56) Filipinų institucijos įvairiuose pareiškimuose pripažino, kad jų sistemos nepakankamos atsekamumui užtikrinti. Vasario 25 d. jie pateikė atsekamumo reglamentą. Tačiau kol kas Komisija nepastebėjo jokios apčiuopiamos atsekamumo užtikrinimo pažangos.
- (57) Taigi, kaip išdėstyta 46–54 konstatuojamosiose dalyse, nepakankama sužvejotų žuvų kiekio sertifikatų, importo ir perdirbimo įmonių kontrolė, taip pat daugybė žuvų tiekimo kelių yra palankios sąlygos tolimojo plaukiojimo laivynui eksportuoti NNN žvejybos produktus drauge su teisėtai sužvejotomis žuvimis, ar tai būtų šalies viduje ar kitose valstybėse sugautas laimikis. Ribota jūroje vykdomos veiklos (žvejybos ir perkrovimo) kontrolė dar labiau padidina problemą, kaip paaiškinta 3.2 skirsnyje, 67–75 konstatuojamosiose dalyse.
- (58) Maisto ir žemės ūkio organizacijos (angl. santrumpa FAO) Atsakingos žuvininkystės kodekse (FAO kodekse) nurodyta užtikrinti žuvininkystės įstatymų ir jų rengimo, taip pat atitinkamų politinių nuostatų ir sprendimų priėmimo bei administravimo procedūrų skaidrumą (atitinkamai 6.13 skirsnis ir 7.1.9 punktas). Jame numatyti visų žuvininkystės išteklių išsaugojimo, valdymo ir plėtojimo principai ir standartai, be kita ko apimantys žuvų sužvejojimą ir perdirbimą, prekybą žuvimis ir jų produktais, žvejybos operacijas ir žuvininkystės mokslinius tyrimus. FAO kodekso 11.2 ir 11.3 skirsniuose išsamiau paaiškinta, kad tarptautinė prekyba žuvimis ir jų produktais neturėtų prieštarauti tausiai žuvininkystės plėtrai, turėtų būti grindžiama skaidriomis priemonėmis ir skaidriais, paprastais bei suprantamais įstatymais, kitais teisės aktais ir administracinėmis procedūromis.
- (59) Nors Filipinai siekia sukurti bendrą žvejybos laivų registracijos sistemą, šiuo metu egzistuoja registravimo institucijos (Jūros pramonės institucijos MARINA) įdiegta laivų registravimo sistema, taip pat esama ir žvejybos licencijavimo sistemos. Per 2012 m. vykdytą pirmąją Komisijos misiją įvertinta, kad laivų registravimo sistema turi didelių trūkumų. MARINA užregistruotų laivų numeriai nesutampa su dviejų licencijavimo institucijų (Filipinų žemės ūkio ministerijos Žuvininkystės ir vandens išteklių biuro ir vietos valdžios skyrių) turimais laivų numeriais, taip pat trūksta struktūrinio šių įstaigų bendradarbiavimo. Po Komisijos misijų Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuras ir MARINA sudarė Susitarimo memorandumą dėl bendradarbiavimo. Be to, daugybė savivaldybių vandenyse žvejojantių mažų laivų (net iki 50 %) nėra registruoti atsakingo vietos valdžios skyriaus, tai apsunkina jų kontrolę. Per savo misijas Komisija taip pat nustatė, kad ne visai tinkamai administruojamos ir žvejybos licencijos, nes kai kurių išduotų licencijų numeriai nepilni ir institucijų užregistruoti duomenys neišsamūs.
- (60) IPOA IUU 40 straipsnyje nustatyta, kad laivų registracijos sąlygos turėtų būti siejamos su žvejybos licencijomis, taip pat jos turėtų būti aiškios, skaidrios ir žinomos visuomenei. Tačiau Filipinuose pastebėtas didelis šalyje užregistruotų komercinės žvejybos laivų skaičiaus ir laivų, kuriems išduotos licencijos, skaičiaus skirtumas. MARINA duomenimis, 2010 m. buvo užregistruota tik 3 700 žvejybos laivų, įskaitant tradicinės žvejybos laivus, nors 2011 m. licencijos išduotos beveik 8 000 komercinės žvejybos laivų. Tokiu būdu, kadangi egzistuoja daugiau licencijas turinčių laivų nei registruotų laivų, o tai realiai neįmanoma, peršasi išvada, kad MARINA administruojama duomenų bazė nėra atnaujinama. Turint omeny, kad vietos valdžios skyriai duomenis siunčia nereguliariai ir jie dažnai netikslūs, įtraukti į tą pačią duomenų bazę tradicinės ir komercinės žvejybos laivus nėra gerai. To rezultatas – neteisingas bendras skaičius. Iš to galima daryti išvadą, kad registras neatnaujinamas.

- (61) Dėl didelės žvejybos laivų tipų įvairovės (laivai, dalyvaujantys savivaldybės žvejybos veikloje, laivai, užsiimantys komercine žvejyba, dar skirstomi į mažus, vidutinius ir didelius laivus), taip pat dėl žvejybos licencijų įvairovės (komercinę žvejybą vykdančiams laivams licencijas išduoda Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuras, o tradicinę žvejybą užsiimantiems laivams jas savo nuožiūra išduoda vietos valdžios skyriai) licencijavimo sistema yra labai sudėtinga, todėl sumažėja galimybės atsekti žvejybos operacijas ir apsunkinamos stebėsenos, kontrolės bei priežiūros pastangos. Patikimos ir išsamios informacijos apie laivų registraciją ir licencijas stoka turi tiesioginio poveikio galimybėms išduoti teisingus sužvejetų žuvų kiekio sertifikatus.
- (62) Dėl nustatytos atsekamumo stokos ir Filipinų institucijoms prieinamos informacijos apie iškrautas žuvis trūkumo tos institucijos negali užtikrinti, kad į Filipinus įvežami arba į juose esančias perdirbimo įmones atvežami žuvininkystės produktai nebūtų gauti iš NNN žvejybos, kaip nurodyta 43–56 konstatuojamosiose dalyse.
- (63) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje paaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis ir visais šalies pareiškimais, pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 dalį ir 4 dalies b punktą galima teigti, kad Filipinai neįvykdė pagal tarptautinę teisę jai tenkančių jūrinės valstybės ir rinkos valstybės pareigų užkirsti kelią iš NNN žvejybos gautų produktų patekimui į savo rinką.

3.2. Nebendradarbiavimas ir reikalavimų vykdymo neužtikrinimas (NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 5 dalies a, b, c ir d punktai)

- (64) Komisija pirmiausia analizavo, ar Filipinų institucijos veiksmingai bendradarbiauja su Komisija atsiliepdamos į Komisijos prašymus, kuriuos ji pateikė norėdama iširti NNN žvejybos ir su ja susijusią veiklą, palaikyti grįžtamąjį ryšį arba vykdyti tolesnes priemones.
- (65) Nors Filipinų institucijos, dalyvaujančios įgyvendinant ES NNN žvejybos reglamente nustatytą sužvejetų žuvų kiekio sertifikavimo sistemą, apskritai paslaugiai atsiliepia į prašymus pateikti informacijos arba atlikti patikrinimą ir palaiko grįžtamąjį ryšį, jų atsiliepiamų patikimumas sumažėja dėl skaidrumo stokos ir menkų arba visai neegzistuojančių galimybių užtikrinti žuvininkystės produktų atsekamumą, kaip nurodyta sprendimo 3.1 skirsnyje.
- (66) Toliau bendrai vertinama, kaip Filipinai vykdo pareigą laikytis jai kaip vėliavos valstybei, uosto valstybei ir jūrinei valstybei tenkančių įpareigojimų, Komisija tyrė, ar Filipinai bendradarbiauja su kitomis vėliavos valstybėmis kovojant su NNN žvejyba.
- (67) Kaip nurodyta 46 konstatuojamojoje dalyje jie neturi prieigos prie būtinos informacijos apie jų laivų, vykdančių veiklą trečiųjų šalių, pvz., Papua Naujosios Gvinėjos, vandenyse, buvimo vietą ar veiklą. Kadangi bendradarbiavimas yra nevisavertis, o Filipinai ir toliau leidžia su savo vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti trečiųjų šalių vandenyse, jie negali prisiimti visos savo kaip vėliavos valstybės atsakomybės už savo laivų operacijas jai nepriklausančiuose vandenyse ir už informacijos, kuria remiamasi tvirtinant sužvejetų žuvų kiekio sertifikatus, teisingumą.
- (68) Be to, į vėliavos valstybės pareigas įeina valstybės įpareigojimas veiksmingai vykdyti savo jurisdikciją su jos vėliava plaukiojančių laivų atžvilgiu ir jų kontrolę administraciniuose, techniniuose ir socialiniuose reikaluose, kaip numatyta UNCLOS 94 straipsnyje ir IPOA IUU. IPOA IUU 24 punkte vėliavos valstybėms rekomenduojama užtikrinti visapusišką ir veiksmingą žvejybos stebėseną, kontrolę ir priežiūrą, kuri būtų vykdoma ir iškrovimo vietoje, iki pat galutinės paskirties vietos, be kita ko, pagal atitinkamus nacionalinius, regioninius ir tarptautinius standartus įgyvendinant laivų stebėjimo sistemą (LSS). Į tą punktą įtrauktas ir reikalavimas valstybės jurisdikcijai priklausančiuose laivuose turėti LSS sistemą. Taip pat įtrauktas reikalavimas reguliariai teikti laivo žurnalo duomenis apie sužvejetas žuvis; per 2012 m. sausio mėn. vykdytą pirmąją Komisijos misiją nustatyta, kad Filipinuose šio reikalavimo laikomasi tik licencijos atnaujinimo metu, t. y. kas trejus metus. Kaip toliau nagrinėjama, Filipinai nesilaikė UNCLOS nustatyto įpareigojimo ir neatsižvelgė į IPOA IUU rekomendaciją, tie pažeidimai pirmiausia susiję su Filipinų laivyno kontrole ir priimtomis bei įgyvendintomis stebėsenos, kontrolės ir priežiūros priemonėmis.

- (69) Filipinams problemų dėl savo laivyno kontrolės kyla iš dalies dėl to, kad jiems trūksta administracinių pajėgumų – jų žvejybos laivyno dydis viršija laivų kontrolės galimybes. Iš tiesų, Komisija pastebėjo, kad Filipinuose labai trūksta pusiausvyros tarp jų vandenyse veiklą vykdančių laivų žvejybos veiklos stebėsenos bei kontrolės administracinių pajėgumų ir registruotų laivų bei išduotų žvejybos licencijų skaičiaus – apie 9 300 komercinės žvejybos laivų ir apie 470 000 tradicinės žvejybos laivų. Ši aplinkybė patvirtina, kad, palyginti su jų jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse vykdomos žvejybos veiklos apimtimi, Filipinai neturi pakankamai reikalavimų vykdymo užtikrinimo pajėgumų, net jei 2014 m. numatyta padidinti žmogiškuosius išteklius ir biudžetą. Komisija mano, kad dėl šio intervencijos jūroje priemonių trūkumo visos reikalavimų vykdymo užtikrinimo pastangos lieka neefektyvios.
- (70) 2012 m. Filipinai yra priėmę Žvejybos administravimo įsaką Nr. 241 dėl laivų stebėjimo sistemos nuostatų ir jos įgyvendinimo tarptautiniuose vandenyse. Įsake nustatyta, kad LSS reikalavimas turi būti taikomas visiems licencijų turintiems su Filipinų vėliava plaukiojantiems komerciniams žvejybos laivams, kuriems Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuras leido vykdyti veiklą tarptautiniuose vandenyse, ir visiems žvejybos laivams, kurie turi teisę žvejoti žuvis kitų šalių IEZ. Kaip nustatyta įsake, LSS reikalavimas pirmiausia taikomas visiems su Filipinų vėliava plaukiojantiems laivams, kuriems leista vykdyti tunų žvejybą tarptautiniuose vandenyse arba kurie turi teisę žvejoti kitų šalių IEZ. LSS reikalavimo taikymo visuose kituose žvejybos rajonuose veiklą vykdančiams laivams ir (arba) žvejybai kitais žvejybos įrankiais pradžios tvarkaraštis bus nustatytas ateityje, konsultacijose su suinteresuotosiomis šalimis, nebent įstatymuose ar Žuvininkystės administravimo įsakuose nustatyta kitaip. Iki šiol patvirtinti faktai rodo, kad nepaisant egzistuojančių taisyklių Filipinai su LSS susijusius įpareigojimus įvykdė tik iš dalies.
- (71) Kaip Filipinai išdėstė Komisijai pateiktame Nacionaliniame kovos su NNN žvejyba veiksmų plane, LSS reikalavimas taikomas su jų vėliava plaukiojantiems žvejybos laivams, vykdančiams veiklą tarptautiniuose vandenyse esančiame 1-ame anklave ir kitų RŽVO jurisdikcijai priklausančiose žvejybos vietose. Žvejybos administravimo įsaku Nr. 241 reikalaujama, kad visi su Filipinų vėliava plaukiojantys laivai, vykdančys veiklą tarptautiniuose vandenyse, turėtų įrengtus LSS atsakiklius. Tačiau Filipinai Komisijai nepateikė informacijos apie savo ketinimus ir planus palaipsniui išplėsti LSS reikalavimo taikymo sritį įtraukiant Filipinų IEZ veiklą vykdančius laivus, kaip reikalaujama UNCLOS 94 straipsnyje ir IPOA IUU 24 punkte, kad būtų užtikrinta visapusiška ir veiksminga žvejybos stebėseną, kontrolė ir priežiūra.
- (72) Per 2012 m. vykdytą pirmąją misiją Filipinuose Komisija pastebėjo, kad žvejybos stebėsenos centras buvo dar tik kuriamas (bandomas). Taip pat Filipinų žvejybos stebėsenos centrui buvo neprieinami LSS duomenys, ypač apie Papua Naujosios Gvinėjos vandenyse veiklą vykdančius su Filipinų vėliava plaukiojančius laivus. Be to, daugybei laivų nebuvo privaloma turėti LSS įrangą. Duomenis Filipinų institucijoms iš tiesų teikė labai nedidelis skaičius laivų. Remiantis per 2012 m. misiją surinkta informacija, Filipinų institucijos turėjo prieigą – ir tai tik vadinamąją peržiūros teisę – tik prie 53 iš 613 tuo metu WCPFC registruotų su Filipinų vėliava plaukiojančių laivų LSS duomenų. Toji peržiūros prieiga realiai buvo tik momentinė ekrano kopija su informacija apie laivus, įplaukiančius į WCPFC konvencijos rajono tarptautinius vandenius ir išplaukiančius iš jų, be jokios tuometinės laivų buvimo vietos. Taip pat pranešta apie problemas, susijusias su LSS reikalavimo taikymu ICCAT ir IOTC rajonuose veiklą vykdančiams laivams. 2014 m. gegužės 15 d. Filipinai informavo, kad jų kompetentinga institucija šiuo metu iš Papua Naujosios Gvinėjos gauna tik kelių Filipinų žvejojiančių laivų LSS duomenis apie jų buvimą vietą. Be to, remiantis Filipinų pateikta informacija, jie negauna LSS informacijos apie transportinius laivus, vykdančius veiklą Papua Naujosios Gvinėjos vandenyse drauge su žvejojiančiais laivais.
- (73) Be to, Filipinų institucijos nėra turėjusios išsamaus visų jų laivų arba trečiųjų šalių laivų, galbūt vykdančių veiklą jų IEZ, vaizdo.
- (74) Kompetentingos institucijos neturi informacijos ir apie Papua Naujosios Gvinėjos vandenyse veiklą vykdančių Filipinų laivų žvejybos pastangas.
- (75) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, galima teigti, kad Filipinai neįvykdė UNCLOS 94 straipsnio nuostatų. Tokie veiklos trūkumai prieštarauja ir IPOA IUU 24 punkto nuostatom.

- (76) Toliau, kalbant apie veiksmingas reikalavimų vykdymo užtikrinimo priemones, IPOA IUU 21 punkte valstybėms rekomenduojama užtikrinti, kad NNN žvejybos atvejais laivams taikomos sankcijos būtų pakankamai griežtos ir padėtų veiksmingai užkirsti kelią NNN žvejybai, nuo jos atgrasyti bei ją panaikinti ir kad pažeidėjai negautų naudos iš tokios žvejybos. Kaip nagrinėjama toliau, Filipinai neturi nei teisinio pagrindo, nei savo laivyno ar savo vandenyse vykdomos veiklos kontrolės priemonių, būtinų pažeidėjams adekvačiai bausti.
- (77) Remiantis per Komisijos misijas gauta informacija taip pat nustatyta, kad sankcijų, taikomų už NNN žvejybos veiklą, sistema yra netinkama, nes sankcijos nėra pakankamai veiksmingos, kad jomis būtų galima užtikrinti reikalavimų laikymąsi ir atgrasyti nuo pažeidimų įvairiuose vandenyse, be to, jomis neužtikrinama, kad pažeidėjai iš neteisėtos veiklos negautų naudos.
- (78) Kalbant apie Filipinų įgyvendinamas reikalavimų vykdymo užtikrinimo priemones, per misijas Komisija nustatė, kad reikia peržiūrėti už pažeidimus taikomas sankcijas, numatytas Respublikos akte Nr. 8550 arba 1998 m. Filipinų žuvininkystės kodekse (RA 8550), kuris yra pagrindinis šiuo metu šalyje galiojantis žuvininkystės teisės aktas.
- (79) Filipinų institucijos savo pareiškimuose pripažino, kad neturi veiksmingų atgrasomųjų sankcijų sistemos. Dabartinės sankcijos yra pasenusios ir neproporcingos galimų pažeidimų dydžiui, galimam jų poveikiui ir naudai, kurią pažeidėjai gali gauti iš neteisėtų veiksmų. Pvz., už Kotabato pakrantės koralų rifų, kurie įvertinti 11,5 mlrd. EUR, naikinimą būtų skirta vos 2 000–20 000 Filipinų pesų (maždaug 32–320 EUR) bauda.
- (80) Po 2012 m. Komisijos misijų Filipinų institucijos pateikė teisės akto projektą, kuriuo iš dalies keičiamas 1998 m. Filipinų žuvininkystės kodeksas. Jame siūlomos baudos yra didesnės už nustatytąsias dabartinėse privalomose nuostatose, tačiau vis vien nepakankamai griežtos, kad pažeidėjai iš NNN žvejybos negautų naudos. Pvz., viena didžiausių baudų projekte numatyta už įrankio, kuris ardo koralų rifus ir kitas jūros buveines, naudojimą, ji atitinka per tokią žvejybos operaciją sužvejojusių žuvų vertę, padauginant ją trijų, arba yra 2 mln. Filipinų pesų (maždaug 35 000 EUR) (taikoma didesnioji suma). Akivaizdu, kad atsižvelgiant į didžiulę ekonominę koralų rifų vertę (nurodytą 79 konstatuojamojoje dalyje) tokia bauda yra per maža. Be to, projektas jau pateiktas Senatui ir Atstovų Rūmams, bet dar nepriimtas, todėl teisiškai neprivalomas. Filipinų institucijos nepateikė aiškaus šio projekto priėmimo ir įgyvendinimo grafiko.
- (81) Be to, dabartinėse teisės nuostatose trūksta NNN žvejybos apibrėžties, nuostatų dėl didelių pažeidimų ir specialių sankcijų už recidyvus. Naujojo teisės akto projekte apibrėžta NNN žvejyba ir pateiktos nuostatos dėl recidyvų. Tačiau jame nėra sistemingai išdėstytų administracinių papildomųjų priemonių. Taip pat paminėtina, kad, nors naujojo projekto taikymo sritis viršija 1998 m. Žuvininkystės kodeksą ir apima pažeidimus ir tarptautiniuose vandenyse bei trečiųjų šalių vandenyse, dabar galiojančios teisės nuostatos taikomos tik Filipinų jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse. Taigi šiuo metu Filipinų institucijos neturi teisinio pagrindo, kuriuo remdamosi galėtų taikyti sankcijas už NNN žvejybos veiklą su savo vėliava plaukiojantiems laivams, veiklą vykdančioms jų nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose vandenyse.
- (82) Tad dabartinės nuobaudos nėra pakankamai visapusiškos ir griežtos, kad atliktų atgrasomąją funkciją. Iš tiesų nuobaudų dydis neadekvatus, kad būtų galima užtikrinti reikalavimų laikymąsi ir atgrasyti nuo pažeidimų visuose vandenyse ir kad pažeidėjai negautų naudos iš neteisėtos veiklos, kaip reikalaujama WCPFC konvencijos 25 straipsnio 7 dalyje. Be to, galimybė taikyti sankcijas ir efektyviai nagrinėti pažeidimus dar labiau sumažėja dėl nepakankamai aiškių ir skaidrių įstatymų ir procedūrų, ypač susijusių su laivų registravimu ir licencijų suteikimu, atsekamumu ir informacijos bei iškraunamų ir sužvejojamų žuvų duomenų patikimumu, taip pat su išteklių išsaugojimu ir valdymu (kaip aprašyta 100–102 konstatuojamosiose dalyse). Dėl šios padėties labai sunku veiksmingai užtikrinti reikalavimų vykdymą ir aptikti su NNN žvejyba susijusius pažeidimus. Filipinai neįgyvendino veiksmingų reikalavimų vykdymo užtikrinimo priemonių, taigi nevykdė UNCLOS 94 straipsnyje nustatytų įpareigojimų ir neatsižvelgė į IPOA IUU 21 punkte pateiktas rekomendacijas.

- (83) Pagal UNCLOS 63 ir 64 straipsnius jūrinės valstybės ir vėliavos valstybės bendradarbiauja valdydamos vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklius ir toli migruojančių žuvų išteklius. Be to, FAO kodekso 7.1.3 punkte rekomenduojama, kad vienos valstybės ribas viršijančius ir tarpvalstybinius išteklius žvejojantios valstybės sudarytų dvišalius organizacinės tvarkos susitarimus, kuriais siektų veiksmingo bendradarbiavimo, kad ištekliai būtų efektyviai saugomi ir valdomi. Tai plačiau išdėstyta IPOA IUU 28 ir 51 skirsniuose išsamiai apibūdinant tiesioginio valstybių bendradarbiavimo praktiką, įskaitant keitimąsi jūrinių valstybių turima informacija. Kadangi Filipinai ir Papua Naujoji Gvinėja nesikeičia informacija, kuri padėtų kryžmiškai patikrinti sužvejotų žuvų kiekio sertifikatams patvirtinti būtina informaciją, minėtos nuostatos lieka neįgyvendintos.
- (84) Šiuo atžvilgiu WCPFC konvencijos⁽⁷⁾ 25 straipsnio 10 dalyje reikalaujama, kad kiekviena WCPFC narė, turėdama pagrįstų priežasčių įtarti, kad su kitos valstybės vėliava plaukiojantis laivas vykdo veiklą, dėl kurios sumažėja konvencijos rajone taikomų išsaugojimo ir valdymo priemonių veiksmingumas, turi į tai atkreipti tos vėliavos valstybės dėmesį. Tačiau Papua Naujoji Gvinėja ir Filipinai nebendradarbiauja tarpusavyje ir nesikeičia LSS informacija, kuri laikoma itin svarbia siekiant užtikrinti, kad laivai laikytųsi išsaugojimo ir valdymo priemonių. Tai turi poveikio minėtos nuostatos įgyvendinimui.
- (85) Galimybės nustatyti NNN žvejybos atvejų dažnumą, jų pobūdį, aplinkybes, mastą ir reikšmingumą taip pat sumažėja dėl minėtos aiškumo ir skaidrumo stokos. Dėl šių trūkumų neįmanoma patikimai nustatyti potencialaus su NNN žvejybos susijusios veiklos masto. Bet kuriuo atveju akivaizdu, kad, kai trūksta skaidrumo ir neįmanoma veiksmingai atlikti kontrolės, atsiveria galimybės neteisėtai veiklai.
- (86) Atsižvelgiant į Filipinų institucijų pajėgumus pažymėtina, kad pagal Jungtinių Tautų žmogaus socialinės raidos indeksą⁽⁸⁾ Filipinai yra laikomi vidutinės žmogaus socialinės raidos šalimi (114-oji vieta iš 186 šalių 2012 m. duomenimis). Tai patvirtinta ir 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1905/2006, nustatančio vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę⁽⁹⁾, II priede, kuriame Filipinai yra priskiriami šiek tiek mažiau nei vidutinės pajamos gaunančių šalių ir teritorijų kategorijai; tai taip pat patvirtinta 2013 m. sausio 1 d. pateiktoje Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) Paramos vystymuisi komiteto 2012 m. ataskaitoje⁽¹⁰⁾. Šiuo atžvilgiu kompetentingų institucijų finansinių pajėgumų ir administracinių gebėjimų apribojimai gali būti laikomi vienu iš veiksnių, mažinančių Filipinų galimybes vykdyti savo bendradarbiavimo ir reikalavimų vykdymo užtikrinimo pareigas.
- (87) Tačiau turėtų būti atsižvelgta į tai, kad Filipinų administracinius pajėgumus teikdama finansinę ir techninę paramą nuolat stiprina Sąjunga. Pvz., Sąjunga jau finansavo 2011 m. Filipinuose vykdytus specialios techninės paramos veiksmus, skirtus kovai su NNN žvejyba⁽¹¹⁾. Be to, 2013 m. liepos 22–26 d. Komisija, padedama Europos žuvininkystės kontrolės agentūros, Filipinų institucijų prašymu Maniloje surengė gebėjimų stiprinimo seminarą, kuriame pagrindinis dėmesys skirtas uosto valstybės priemonėms ir rizikos analizei.
- (88) Nepaisant 86 ir 87 konstatuojamosiose dalyse pateikto įvertinimo, taip pat pažymėtina, kad, remiantis per 2012 m. vykdytas misijas gauta informacija, galima teigti, kad Filipinų institucijoms trūksta ne finansinių išteklių, o būtinų teisinių ir administracinių sąlygų užtikrinti veiksmingą ir efektyvų pareigų vykdymą.

⁽⁷⁾ 2000 m. rugsėjo 5 d. Honolulu priimta Konvencija dėl toli migruojančių žuvų išteklių apsaugos ir valdymo vakarinėje ir centrinėje Ramiojo vandenyno dalyse (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

⁽⁸⁾ Informacija iš <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽⁹⁾ OL L 378, 2006 12 27, p. 41.

⁽¹⁰⁾ Paramos vystymuisi komiteto parengtas oficialios paramos vystymuisi gavėjų sąrašas (<http://www.oecd.org/dac/stats/dac-list-of-dac-recipients.htm>)

⁽¹¹⁾ Pagalba besivystančioms šalims įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 1005/2008 dėl neteisėtos, nedeklaruojamos ir nereglamentuojamos (NNN) žvejybos, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

- (89) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje paaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis ir visais šalies pareiškimais, pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 dalį ir 5 dalies a, b, c ir d punktus galima teigti, kad Filipinai nevykdė pagal tarptautinę teisę jiems tenkančių jūrinės valstybės ir rinkos valstybės pareigų dėl bendradarbiavimo ir reikalavimų vykdymo užtikrinimo.

3.3. Tarptautinių taisyklių nesilaikymas (NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 6 dalis)

- (90) Filipinai yra ratifikavę UNCLOS. Jie yra ICCAT, IOTC ir WCPFC susitariančioji šalis, taip pat bendradarbiauja su CCSBT, nors jai nepriklauso.

- (91) Komisija pirmiausia įvertino visą informaciją, laikomą susijusia su Filipinų kaip susitariančiosios IOTC ir WCPFC šalies statusu.

- (92) Filipinų atitikties IOTC nuostatomis įvertinimo ataskaitoje, kurią 2012 m. sesijoje⁽¹²⁾ pateikė Atitikties komitetas, pažymima, kad Filipinai į savo teisę neperkėlė IOTC nuostatų dėl jūrų vėžlių ir ryklių jūrų lapių išsaugojimo ir valdymo priemonių (rezoliucijos Nr. 10/6 ir Nr. 10/12 dėl jūrų paukščių ir ryklių jūrų lapių). Be to, pažymėta, kad Filipinai nevisiškai laikėsi IOTC duomenų teikimo reikalavimų, ypač dėl dydžių pasikartojimo duomenų, kurie buvo teikiami ne nuolat. Komitetas paragino Filipinus labiau patobulinti duomenų rinkimą ir teikimą (Rezoliucija Nr. 10/02 dėl būtiniausių ataskaitų teikimo reikalavimų). Filipinai nepateikė 2011 m. aktyvią veiklą vykdžiusių laivų sąrašo (Rezoliucija Nr. 10/08 dėl aktyvią veiklą vykdančių laivų sąrašo). Jie nepateikė ir stebėtojų ataskaitų (Rezoliucija Nr. 11/04 dėl regioninės stebėtojų programos). Apie reikalavimų nesilaikymo aspektus, dėl kurių išreiškė susirūpinimą komitetas, Filipinams pranešė IOTC pirmininkas 2011 m. kovo 22 d. raštu dėl IOTC išsaugojimo ir valdymo priemonių įgyvendinimo lygio, kurį 2011 m. vykusioje 8-ojoje sesijoje įvertino Atitikties komitetas.

- (93) Remiantis 2012 m. kovo 10 d. parengtos Atitikties IOTC nuostatomis ataskaitos⁽¹³⁾ informacija Filipinai nevykdė ataskaitų teikimo įpareigojimų, konkrečiai: Rezoliucijos Nr. 09/02 dėl Laivyno plėtros plano – planas nepateiktas; Rezoliucijos Nr. 07/02 dėl 24 m bendro ilgio arba ilgesnių laivų, turinčių žvejybos leidimą, sąrašo – trūksta tam tikros privalomos informacijos arba ji neatitinka IOTC standartų. Įgyvendindami LSS Filipinai nesilaikė rezoliucijų Nr. 10/01 ir Nr. 06/03 ir įgyvendinimo ataskaitoje nepateikė nei informacijos apie suvestinius LSS duomenis, nei LSS pažangos ir įgyvendinimo ataskaitos. Be to, Filipinai nepateikė reikiamos informacijos pagal Rezoliuciją Nr. 10/12 dėl draudimo žvejoti visų *Alopiidae* šeimos rūšių ryklius jūrų lapas ir pagal Rezoliuciją 10/06 dėl ataskaitos apie jūrų paukščius ir poveikio švelnimo priemonių įgyvendinimo į pietus nuo 25° pietų platumos. Jie nesilaikė ir Rezoliucijos Nr. 11/04, nes nepateikė nei informacijos apie stebėtojų veiklos aprėptį, nei stebėtojų ataskaitų. Taip pat jie nesilaikė Rezoliucijos Nr. 01/06 dėl statistinio dokumentavimo programos ir nepateikė metinės ataskaitos.

- (94) 2013 m. balandžio 2 d. parengtoje Filipinų atitikties IOTC nuostatomis įvertinimo ataskaitoje⁽¹⁴⁾ Atitikties komitetas pareiškė, kad apie reikalavimų nesilaikymo aspektus, dėl kurių išreikštas susirūpinimas 2012 m. Atitikties ataskaitoje, Filipinams pranešė IOTC pirmininkas 2012 m. balandžio 26 d. raštu. Peržiūrėjęs 2013 m. Filipinų atitikties ataskaitą, Atitikties komitetas aptiko, kad nesilaikyta svarbių nuostatų. Filipinai į savo teisę neperkėlė draudimo žvejoti dideliais dreifuojančiais tinklais, kaip nustatyta Rezoliucijoje Nr. 12/11. Jie neįgyvendino stebėtojų programos, kaip reikalaujama pagal Rezoliuciją Nr. 11/04. Jie nepateikė privalomos ataskaitos apie perkrovimą jūroje, kaip reikalaujama pagal Rezoliuciją Nr. 12/05. Be to, Filipinai nepateikė privalomos LSS ataskaitos apie sistemos diegimo pažangą ir įgyvendinimą, kaip reikalaujama pagal Rezoliuciją Nr. 06/03. Jie taip pat nepateikė privalomos eksporto ir importo palyginimo ataskaitos, kaip reikalaujama pagal Rezoliuciją Nr. 01/06.

⁽¹²⁾ Filipinų atitikties IOTC nuostatomis įvertinimo ataskaita, kurią 2012 m. kovo 10 d. parengė ir 9-ojoje sesijoje pateikė Atitikties komitetas, IOTC-2012-CoC09-CR22; CoC09-IR22.

⁽¹³⁾ 2012 m. kovo 10 d. Atitikties IOTC nuostatomis ataskaita, IOTC-2012-CoC09-CR22_Rev2[E].

⁽¹⁴⁾ 2013 m. balandžio 2 d. Atitikties IOTC nuostatomis ataskaita, IOTC-2013-CoC10-CR22[E].

- (95) Be to, remiantis 2013 m. balandžio 2 d. Atitikties IOTC nuostatomis ataskaita Filipinai nesilaikė arba tik iš dalies laikėsi Rezoliucijos Nr. 10/08 dėl aktyvią veiklą vykdančių laivų sąrašo ir Rezoliucijos Nr. 07/02 dėl 24 m bendro ilgio arba ilgesnių laivų, turinčių žvejybos leidimą, sąrašo, nes nepateikė privalomos informacijos apie savininkus, tikslines rūšis, bendrąją talpą, laikotarpius, kuriais leidžiama žvejoti, veikiančius uostus. Įgyvendindami LSS, kaip ir praėjusiais metais Filipinai nesilaikė rezoliucijų Nr. 06/03 ir Nr. 12/13 ir įgyvendinimo ataskaitoje nepateikė informacijos apie suvestinius LSS duomenis ir LSS įgyvendinimą. Filipinai tik iš dalies laikėsi Rezoliucijoje Nr. 10/02 nustatytų privalomų reikalavimų dėl statistinių duomenų. Taip pat jie nesilaikė Rezoliucijos Nr. 12/05 dėl perkrovimo jūroje ir nepateikė privalomos informacijos. Jie nesilaikė arba tik iš dalies laikėsi Rezoliucijos Nr. 11/04 dėl stebėtojų; visų pirma jie nepateikė stebėtojų veiklos aprėpties duomenų, kurių reikalaujama, nes Indijos vandenynas yra didelės rizikos rajonas, taip pat negauta nei privalomų stebėtojų ataskaitų, nei metinės ataskaitos.
- (96) Kai kurių minėtų reikalavimų nesilaikymas yra ne tik RŽVO taisyklių pažeidimas, bet ir bendrų UNCLOS nustatytų įpareigojimų nevykdymas, kaip išdėstyta toliau.
- (97) Į savo teisę neperkėlę IOTC Rezoliucijoje Nr. 12/11 nustatyto draudimo žvejoti dideliais dreifuojančiais tinklais, kaip nurodyta 94 konstatuojamojoje dalyje, Filipinai negali visapusiškai įvykdyti UNCLOS 118 straipsnyje nustatytų įpareigojimų dėl valstybių bendradarbiavimo išsaugant ir valdant gyvuosius išteklius tarptautiniuose vandenyse.
- (98) Taip pat, kaip nurodyta 93–97 konstatuojamosiose dalyse, Filipinai nesilaikė IOTC nustatytų duomenų registravimo ir ataskaitų teikimo laiku reikalavimų. Visų pirma, jie IOTC nepateikė informacijos apie statistinius duomenis, laivyno plėtros plano, LSS ataskaitų ir duomenų, stebėtojų ataskaitų ir perkrovimo ataskaitų. Šie trūkumai prieštarauja UNCLOS 119 straipsnio 2 daliai, kurioje nustatyta, kad šalys turi reguliariai teikti turimą mokslinę informaciją, sužvejotų žuvų kiekio ir žvejybos pastangų statistiką bei kitus su žuvų išteklių išsaugojimu susijusius duomenis ir jais keistis per kompetentingas tarptautines subregionines, regionines ar pasaulines organizacijas.
- (99) Be to, tai, kad Filipinai neteikia IOTC suvestinių LSS duomenų bei LSS ataskaitų, ir tai, kad Filipinams apskritai sunku gauti su jų vėliava plaukiojančių laivų siunčiamus LSS signalus, kai jie vykdo veiklą trečiosios šalies vandenyse, prieštarauja UNCLOS 62 straipsnio 4 dalies e punktui dėl reikalavimo, kad žvejybos laivai teiktų LSS pranešimus apie buvimo vietą. Dėl šio trūkumo taip pat pažeidžiamas IPOA IUU 24.3 punktas, kuriame nustatyta, kad valstybės turėtų vykdyti išsamią ir veiksmingą žvejybos stebėseną, kontrolę ir priežiūrą nuo pat žvejybos pradžios iki galutinės paskirties vietos, taip pat ir iškrovimo vietoje, be kita ko, pagal atitinkamus nacionalinius, regioninius ir tarptautinius standartus įgyvendinant laivų stebėjimo sistemą, įskaitant jų jurisdikcijai priklausantiems laivams taikomą reikalavimą įsirengti LSS.
- (100) Pagal UNCLOS 62 straipsnio 1 dalį ir atitinkamas WCPFC konvencijos taisykles (visų pirma 2, 5, 7 ir 8 straipsnius) jūrinei valstybei tenka aiškus įpareigojimas priimti priemones, suderinamas su priemonėmis, kurios taikomos regione ir tarptautiniuose vandenyse, siekiant užtikrinti vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių ilgalaikį tvarumą ir įgyvendinti optimalaus jų naudojimo tikslą. Filipinų teisės nuostatose numatytos tik ribotos išsaugojimo ir valdymo priemonės, taikytinos visuose jų jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse. Šios priemonės neatitinka Filipinų įpareigojimų, nustatytų tarptautinėje teisėje ir RŽVO taisyklėse.
- (101) Visų pirma, Filipinų jurisdikcijai priklausančiais vandenimis laikomi teritoriniai, salyno ir IEZ vandenys. Pagal WCPFC konvencijos 3 straipsnį WCPFC kompetencijai priklausantis rajonas iš principo apima visus Ramiojo vandenyno vandenį (pietuose ir rytuose ribojamus nustatytų linijų), įskaitant priklausančius Filipinų jurisdikcijai. Kadangi, Filipinų manymu, WCPFC taisyklės ne visiškai galioja jų jurisdikcijai priklausantiems vandenims, nėra galutinai aišku, kokie duomenys renkami ir teikiami WCPFC; tie duomenys neapima visų Filipinų žvejybos vandenų. Filipinai, teigdami, kad WCPFC priemonės negalioja jų salyno vandenims, pažeidžia tų priemonių nuostatas.

- (102) Be to, per 2012 m. vykdytą pirmąją Komisijos misiją nustatyta, kad egzistuoja vos kelios priemonės ir daugumos jų poveikis labai nedidelis. Vietos valdžios vaidmuo nustatant savivaldybių vandenyse galiojančias išsaugojimo priemones neapibrėžtas. Filipinuose yra 915 vietos valdžios skyrių, jie veikia nepriklausomai nuo Filipinų žuvininkystės ir vandens išteklių biuro, kuris negali joms primesti politikos ar taisyklių jų jurisdikcijai priklausančiais klausimais, konkrečiai dėl savivaldybės vandenų.
- (103) Tokiomis aplinkybėmis trūksta aiškumo ir skaidrumo, o tai, drauge su nepakankamai skaidriais Filipinuose galiojančiais žvejybos laivų registravimo ir licencijavimo įstatymais ir procedūromis (kaip nurodyta šio sprendimo 3.1 ir 3.2 skirsniuose), riboja ir silpnina galimybes veiksmingai įgyvendinti efektyvias Filipinų žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir valdymo priemones.
- (104) Filipinų veikla įgyvendinant tarptautines priemones neatitinka IPOA IUU 10 punkto rekomendacijų, kuriose valstybėms patariama prioriteto tvarka ratifikuoti JT susitarimą dėl žuvų išteklių (angl. santrumpa UNFSA), jį pripažinti arba prie jo prisijungti. Komisijos manymu, kadangi Filipinai turi didelį žvejybos laivyną, užsimantį toli migruojančių žuvų (daugiausia tunų ICCAT, IOTC ir WCPFC rajonuose) žvejybos operacijomis, jiems itin svarbu laikytis šios rekomendacijos.
- (105) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje paaiškintą padėtį ir remiantis visais faktiniais Komisijos surinktais duomenimis ir visais šalies pareiškimais, pagal NNN žvejybos reglamento 31 straipsnio 3 ir 6 dalis galima teigti, kad Filipinai nevykdė pagal tarptautinę teisę jiems tenkančių pareigų, susijusių su tarptautinėmis taisyklėmis, įstatymais ir išsaugojimo bei valdymo priemonėmis.

3.4. Specifiniai besivystančioms šalims būdingi sunkumai

- (106) Primenama, kad pagal Jungtinių Tautų žmogaus socialinės raidos indeksą⁽¹⁵⁾ Filipinai laikomi vidutinės žmogaus socialinės raidos šalimi (114-oji vieta iš 186 šalių 2012 m. duomenimis). Tai patvirtinta ir Reglamento (EB) Nr. 1905/2006, nustatančio vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę, II priede, kuriame Filipinai yra priskiriami šiek tiek mažiau nei vidutinės pajamas gaunančių šalių ir teritorijų kategorijai; tai taip pat patvirtinta 2013 m. sausio 1 d. pateiktoje Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) Paramos vystymuisi komiteto 2012 m. ataskaitoje⁽¹⁶⁾.
- (107) Reikėtų pažymėti, kad Filipinų kaip vėliavos valstybės pranešimą pagal NNN žvejybos reglamento 20 straipsnį Komisija gavo 2010 m. sausio 15 d. Filipinai patvirtino, kaip nurodyta NNN žvejybos reglamento 20 straipsnio 1 dalyje, kad taiko nacionalines priemones siekdami užtikrinti įstatymų bei kitų teisės aktų ir išsaugojimo bei valdymo priemonių, kurių turi laikytis jų žvejybos laivai, įgyvendinimą, kontrolę ir vykdymą.
- (108) Komisija pranešė Filipinams apie 2012 m. sausio mėn. vykusios pirmosios misijos metu nustatytus įvairius trūkumus. Po kelių mėnesių, per 2012 m. birželio mėn. vykdytą antrąją misiją, Komisija nustatė, kad padėtis nepakito. Komisija siekė bendradarbiauti su Filipinų institucijomis, kad būtų daroma pažanga imantis nustatytų trūkumų ištaisymo veiksmų. Filipinai nesiėmė tinkamų taisomųjų veiksmų ir nepadarė pažangos taisydami nustatytus trūkumus.
- (109) Taip pat derėtų paminėti, kad Sąjunga jau finansavo 2011 m. Filipinuose vykdytus specialios techninės paramos veiksmus, skirtus kovai su NNN žvejyba⁽¹⁷⁾.
- (110) Be to, 2013 m. liepos 22–26 d. Komisija, padedama Europos žuvininkystės kontrolės agentūros, Filipinų institucijų prašymu Maniloje surengė gebėjimų stiprinimo seminarą, kuriame pagrindinis dėmesys skirtas uosto valstybės priemonėms ir rizikos analizei.

⁽¹⁵⁾ Žr. 8 išnašą.

⁽¹⁶⁾ Žr. 10 išnašą.

⁽¹⁷⁾ Žr. 11 išnašą.

- (111) Komisija atsižvelgė į Filipinų vystymosi sunkumus ir suteikė jiems pakankamai laiko nuo 2012 m. nuosekliai, veiksmingai ir be nuostolių imtis veiksmų, kuriais būtų pašalinta neatitiktis tarptautinėje teisėje nustatytiems reikalavimams.
- (112) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje paaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis, taip pat visais šalies pareiškimais, galima pagal NNN reglamento 31 straipsnio 7 dalį konstatuoti, kad Filipinų žuvininkystės valdymo plėtos būklei gali kenkti bendras šalies išsivystymo lygis. Tačiau atsižvelgiant į nustatytų Filipinų trūkumų pobūdį, į Sąjungos suteiktą paramą ir veiksmus, kurių imtasi padėčiai pagerinti, nerasta jokių įrodymų, patvirtinančių, kad tarptautinėje teisėje nustatytų pareigų Filipinai nevykdė dėl nepakankamo išsivystymo. Filipinų išsivystymo lygis negali būti laikomas nei pasiteisinimu, nei priežastimi, pagrindžiančia prastą jų kaip vėliavos valstybės ir jūrinės valstybės pareigų vykdymą žuvininkystės srityje ir nepakankamas pastangas užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos bei ją panaikinti ir užtikrinti atitinkamą veiksmingą žvejybos veiklos jų jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse stebėseną, kontrolę ir priežiūrą.
- (113) Atsižvelgiant į šiame sprendimo skirsnyje išaiškintą padėtį ir remiantis visais Komisijos surinktais faktiniais duomenimis ir visais šalies pareiškimais, pagal NNN reglamento 31 straipsnio 7 dalį galima nustatyti, kad su žvejyba susijusiai Filipinų išsivystymo būklei ir apskritai su žvejyba susijusiai veiklai jų išsivystymo lygis nekenkia.

4. IŠVADA DĖL GALIMO PRIPAŽINIMO NEBENDRADARBIUJANČA TREČIAJA ŠALIMI

- (114) Atsižvelgiant į pirmiau padarytas išvadas, kad Filipinai kaip vėliavos, uosto, pakrantės ir rinkos valstybė nevykdo pagal tarptautinę teisę jiems tenkančių pareigų imtis priemonių siekiant užkirsti kelią NNN žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, vadovaujantis NNN reglamento 32 straipsniu, šiai šaliai turėtų būti pranešta apie tai, kad ji gali būti pripažinta trečiaja šalimi, kurią Komisija laiko nebendradarbiaujančia kovojant su NNN žvejyba.
- (115) Pagal NNN reglamento 32 straipsnio 1 dalį Komisija turėtų informuoti Filipinus apie tai, kad jie gali būti pripažinti nebendradarbiaujančia trečiaja šalimi. Taip pat Komisija Filipinų atžvilgiu turėtų imtis visų NNN reglamento 32 straipsnyje nustatytų veiksmų. Tinkamo administravimo tikslais turėtų būti nustatytas laikotarpis, per kurį minėtoji šalis galėtų raštu atsakyti į tokį pranešimą ir ištaisyti padėtį.
- (116) Be to, pranešimas Filipinams apie tai, kad jie gali būti pripažinti šalimi, kurią Komisija laiko nebendradarbiaujančia, pagal šį sprendimą nekliudo Komisijai ar Tarybai imtis tolesnių veiksmų ir savaime nereiškia įpareigojimo imtis tokių veiksmų siekiant nustatyti ir sudaryti nebendradarbiaujančių šalių sąrašą,

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Filipinų Respublikai pranešama apie tai, kad ji gali būti pripažinta trečiaja šalimi, kurią Komisija laiko nebendradarbiaujančia kovojant su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba.

Priimta Briuselyje 2014 m. birželio 10 d.

Komisijos vardu

Maria DAMANAKI

Komisijos narė

Nauja apyvartinių eurų monetų nacionalinė pusė

(2014/C 185/04)

Prancūzijos išleistos naujos proginės apyvartinės 2 eurų monetos nacionalinė pusė

Apyvartinės eurų monetos yra teisėta mokėjimo priemonė visoje euro zonoje. Siekdama informuoti visas suinteresuotąsias šalis, kurių veikla susijusi su monetomis, ir plačiąją visuomenę, Komisija skelbia visus naujo eurų monetų dizaino variantus ⁽¹⁾. Remiantis 2009 m. vasario 10 d. Tarybos išvadomis ⁽²⁾, euro zonos valstybėms narėms ir šalims, su Europos Sąjunga sudariusioms susitarimą dėl pinigų, kuriuo numatoma išleisti eurų monetas, suteikiama teisė išleisti tam tikrą proginių apyvartinių eurų monetų skaičių laikantis tam tikrų sąlygų, visų pirma tai turi būti tik 2 eurų nominalo monetos. Tokių monetų techninės charakteristikos yra tokios pat kaip kitų 2 eurų monetų, tačiau nacionalinėje pusėje yra proginis atvaizdas, turintis didelę simbolinę prasmę tai valstybei ar visai Europai.

Monetas leidžianti šalis — Prancūzija.

Proga — kova su AIDS minint Pasaulinę kovos su AIDS dieną.

Dizaino aprašas — Ant monetos pusės pavaizduotas raudonas kaspinas kovos su AIDS simbolis. Apverstos V raidės formos raudoną kaspina, kuris segimas prie širdies ir simbolizuoja solidarumą su ligoniais, sukūrė *Visual Aids Artist Caucus* ir amerikiečių dailininkas Frankas Moore'as. Tikimasi, kad vieną dieną jį bus galima segėti kaip V raidę – pergalės prieš ligą simbolį. Ant monetos pusės pavaizduoti trys kaspiniai. Vienas iš kaspinių pavaizduotas įprastoje padėtyje ir ant blizgančių (BU) bei aukščiausios kokybės kolekcionuoti skirtų (PRF) monetų bus nudažytas raudonai. Kiti du kaspiniai pavaizduoti apversti, kartu su dviem V raidėmis, taip pabrėžiant itin laukiamos pergalės simboliką. Viršutinėje monetos dalyje nurodyta UNESCO Pasaulinės kovos su AIDS dienos data – gruodžio 1 d.

Išorinėje dalyje (žiede) pavaizduota dvylika Europos Sąjungos vėliavos žvaigždžių.

Tiražas — 3 mln. monetų.

Išleidimo data — 2014 m. lapkričio mėn.

⁽¹⁾ Žr. OL C 373, 2001 12 28, p. 1, kur pavaizduotos visų 2002 m. išleistų eurų monetų nacionalinės pusės.

⁽²⁾ Žr. 2009 m. vasario 10 d. Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos išvadas ir 2008 m. gruodžio 19 d. Komisijos rekomendaciją dėl apyvartinių eurų monetų nacionalinių pusių ir išleidimo bendrųjų gairių (OL L 9, 2009 1 14, p. 52).

Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimas dėl medicininių reagavimo priemonių įsigijimo bendro viešojo pirkimo pagal Sprendimą 1082/2013/ES susitarimo 7 straipsnio 3 dalies

(2014/C 185/05)

Medicininų reagavimo priemonių įsigijimo bendro viešojo pirkimo susitarimo paskirtis – palengvinti praktinių klausimų, susijusių su susitarime numatyta bendra pirkimo veikla, koordinavimą. Šiuo susitarimu nei Sąjungai, nei jos institucijoms nesuteikiama jokių kompetencijų ar viešosios teisės įgaliojimų, susijusių su visuomenės sveikata. Susitarimo 7 straipsnio 3 dalis taikoma tik sprendimų priėmimo procesams, susijusiems su bendro viešojo pirkimo proceso vidaus administraciniu valdymu. Susitarimas skirtas naudoti tik kraštutiniu atveju, siekiant išvengti sprendimų blokavimo.

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

Komisijos pranešimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 17 straipsnio 5 dalį

Kvietimas dalyvauti su viešosiomis paslaugomis susijusius įsipareigojimus atitinkančių reguliariojo oro susisiekimo paslaugų teikimo konkurse

(Tekstas svarbus EEE)

(2014/C 185/06)

Valstybė narė	Švedija
Maršrutas	Gällivare–Arlanda, Hemavan–Arlanda, Lycksele–Arlanda, Pajala–Luleå, Sveg–Arlanda, Vilhelmina–Arlanda, Östersund–Umeå, Hagfors–Arlanda ir Torsby–Arlanda
Sutarties galiojimo trukmė	2015 m. spalio 25 d. – 2019 m. spalio 26 d.
Pasiūlymų teikimo terminas	60 dienų po šio kvietimo paskelbimo
Adresas, kuriuo galima gauti kvietimo dalyvauti konkurse tekstą ir visą atitinkamą su viešuoju konkursu ir su įsipareigojimais, susijusiais su viešąja paslauga, susijusią informaciją ir (arba) dokumentus	<p>Daugiau informacijos: Švedijos transporto administracija SE-781 87 Borlänge SVERIGE</p> <p>Interneto svetainė: http://www.trafikverket.se/Foretag/Upphandling/Aktuella-upphandlingar/ RTF nuoroda: TRV 2014/12198</p> <p>Tel.: +46 771921921 Asmenys ryšiams: Anna Furst E. paštas: anna.furst@trafikverket.se</p> <p>Johan Holmér E. paštas: johan.holmer@trafikverket.se</p>

Likvidavimo procedūra**Sprendimas pradėti Graikijos sveikatos draudimo akcinės bendrovės LA VIE (LA VIE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΓΕΙΑΣ) likvidavimo procedūrą**

(Skelbiama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo 14 straipsnį)

(2014/C 185/07)

Draudimo įmonė	LA VIE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΓΕΙΑΣ, kurios pagrindinės buveinės adresas – Filadelfeos/Kefalariou 1 145 62 Kifisija GRAIKIJA
Sprendimo priėmimo ir įsigaliojimo data, sprendimo pobūdis	2014 m. vasario 21 d. Graikijos banko Kredito ir draudimo komiteto sprendimas Nr. 103/1 dėl įmonės veiklos licencijos galutinio panaikinimo ir įmonės likvidavimo. Sprendimo įsigaliojimo data – 2014 m. vasario 21 d.
Kompetentinga institucija	Graikijos bankas, Privataus draudimo priežiūros departamentas Adresas: El. Venizelou 21 102 50 Atėnai GRAIKIJA
Priežiūros institucijos	Graikijos bankas, Privataus draudimo priežiūros departamentas Adresas: El. Venizelou 21 102 50 Atėnai GRAIKIJA
Paskirtas likvidatorius	Eleni Atherinou (už likvidavimo priežiūrą atsakingas asmuo) Adresas: Zefyrou 24 145 63 Kifisija GRAIKIJA
Taikomi teisės aktai	Graikijos teisės aktai pagal įstatymo galią turinčio dekreto Nr. 400/1970 3 straipsnio 3 dalies, 7–9, 10, 12a ir 17a–17c straipsnių nuostatas.

V

(Nuomonės)

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

EUROPOS PARLAMENTAS

Kvietimas teikti paraiškas Nr. IX-2015/01 – „Dotacijos Europos politinėms partijoms“

(2014/C 185/08)

Pagal Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnio 4 dalį politinės partijos Europos lygmeniu prisideda formuojant Europos politinį sąmoningumą ir reiškiant Sąjungos piliečių valią. Be to, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 224 straipsnyje numatyta, kad Europos Parlamentas ir Taryba, pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimdami reglamentus, nustato nuostatas, reglamentuojančias Europos politines partijas, nurodytas Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnio 4 dalyje, visų pirma jų finansavimo taisykles.

Atsižvelgdamas į tai, Parlamentas kviečia teikti paraiškas dėl dotacijų skyrimo Europos politinėms partijoms.

1. Pagrindiniai teisės aktai

2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių⁽¹⁾ (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 2004/2003);

2004 m. kovo 29 d. Europos Parlamento biuro sprendimas, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 įgyvendinimo taisykles (toliau – 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimas)⁽²⁾;

2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (toliau – Finansinis reglamentas)⁽³⁾;

2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (toliau – taikymo taisyklės)⁽⁴⁾.

2. Tikslas

Pagal 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 2 straipsnį „Europos Parlamentas kiekvienais metais prieš pirmojo pusmečio pabaigą skelbia kvietimą teikti paraiškas dėl dotacijų skyrimo Europos politinėms partijoms ir fondams finansuoti“.

Šis kvietimas teikti paraiškas susijęs su prašymais suteikti dotaciją 2015 finansiniams metams ir apima veiklos laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. Dotacija skiriama dotacijos gavėjo metinei veiklos programai remti.

⁽¹⁾ OL L 297, 2003 11 15, p. 1.

⁽²⁾ OL C 155, 2004 6 12, p. 1.

⁽³⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 362, 2012 12 31, p. 1.

3. Priimtinumas

Bus nagrinėjami tik pagal 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 1 priede nurodytą prašymo suteikti dotaciją formą pateikti rašytiniai prašymai, iki nustatyto termino pateikti Europos Parlamento Pirmininkui.

4. Kriterijai ir patvirtinamieji dokumentai

4.1. Tinkamumo kriterijai

Norėdama gauti dotaciją, Europos politinė partija turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 3 straipsnio 1 dalyje išdėstytas sąlygas, tai yra:

- a) turėti juridinio asmens statusą valstybėje narėje, kurioje yra jos būstinė;
- b) ne mažiau kaip ketvirtadalyje valstybių narių ji turi būti atstovaujama Europos Parlamento narių arba jai atstovaujama nacionaliniuose, regioniniuose parlamentuose ar regioninėse asamblėjose; arba ne mažiau kaip ketvirtadalyje valstybių narių turi būti surinkusi bent po tris procentus balsų kiekvienoje šių valstybių narių per pastaruosius Europos Parlamento rinkimus;
- c) turi laikytis, visų pirma savo programoje ir veikloje, principų, kuriais grindžiama Europos Sąjunga, t. y. laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, taip pat teisinės valstybės principų;
- d) turi būti dalyvavusi rinkimuose į Europos Parlamentą arba pareiškusi ketinimą dalyvauti.

Taikant Reglamentą (EB) Nr. 2004/2003, Europos Parlamento narys gali būti tik vienos Europos politinės partijos nariu (Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 10 straipsnio 1 dalies paskutinė pastraipa).

Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas aplinkybes politinės partijos yra informuotos, kad Europos Parlamentas taiko 3 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas, pagal kurias Europos Parlamento narys galės būti tik tos Europos politinės partijos narys, kurios narė yra nacionalinė politinė partija, kuriai jis priklauso.

4.2. Atmetimo kriterijai

Kandidatai taip pat turi patvirtinti, kad nėra patekę nė į vieną padėtį, aprašytą Finansinio reglamento 106 straipsnio 1 dalyje ir 107 straipsnyje.

4.3. Atrankos kriterijai

Kandidatai turi įrodyti, jog turi pakankamą teisinį ir finansinį pajėgumą, kad galėtų sėkmingai įvykdyti veiklos programą, kurią prašoma finansuoti, ir turi pakankamus techninius gebėjimus bei valdymo įgūdžius, kad galėtų sėkmingai įgyvendinti veiklos programą, kuriai prašo dotacijos.

4.4. Skyrimo kriterijai

Pagal Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 10 straipsnį 2015 finansiniams metams numatyti asignavimai paskirstomi toms Europos politinėms partijoms, kurių prašymams skirti finansavimą buvo pritarta, atsižvelgiant į tinkamumo, atmetimo ir atrankos kriterijus, šia tvarka:

- a) 15 % paskirstoma lygiomis dalimis;
- b) 85 % paskirstomi toms partijoms, kurios turi į Europos Parlamentą išrinktų narių, proporcingai išrinktų narių skaičiui.

4.5. Patvirtinamieji dokumentai

Kad prašymus būtų galima įvertinti pagal pirmiau minėtus kriterijus, kandidatai privalo pateikti šiuos patvirtinamuosius dokumentus:

- a) originalų motyvacinį laišką, kuriame nurodoma prašomos dotacijos suma;
- b) tinkamai užpildytą ir pasirašytą 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 1 priede pateiktą prašymo formą (įskaitant rašytinį oficialų pareiškimą);

- c) politinės partijos nuostatus⁽¹⁾;
- d) oficialų registravimo pažymėjimą⁽¹⁾;
- e) naujausią įrodymą apie politines partijos egzistavimą;
- f) valdybos pirmininkų (narių) sąrašą (vardai ir pavardės, titulai ar pareigos prašymą pateikiančioje partijoje)⁽¹⁾;
- g) dokumentus, patvirtinančius, kad pareiškėjas atitinka Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 3 straipsnio 1 dalies b punkte išdėstytas sąlygas;
- h) dokumentus, patvirtinančius, kad pareiškėjas atitinka Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 1 3 straipsnio 1 dalies d punkte išdėstytas sąlygas⁽¹⁾ ⁽²⁾;
- i) politinės partijos programą⁽¹⁾;
- j) išsamias išorės auditą atliekančios įstaigos patvirtintas 2013 m. finansines sąskaitas⁽¹⁾ ⁽³⁾;
- k) metinės darbo programos aprašymą;
- l) negalutinį atitinkamo laikotarpio (nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.) veiklos biudžetą, kuriame nurodytos iš Bendrijos biudžeto finansuotinos išlaidos.

5. Finansavimo iš ES biudžeto tvarka

ES biudžeto 402 straipsnyje „Europos politinių partijų finansavimas“ 2015 finansiniams metams numatyti asignavimai iš viso sudaro 28 350 084 EUR. Šiuos asignavimus tvirtina biudžeto valdymo institucija.

Europos Parlamento skirtos finansinės paramos suma negali viršyti 85 % iš Europos politinių partijų veiklos biudžetų finansuotinių išlaidų. Atitinkama partija turi tai įrodyti.

Veikla finansuojama išmokant dotaciją veiklai finansuoti, kaip numatyta Finansiniame reglamente ir Finansinio reglamento taikymo taisyklėse. Dotacijos išmokėjimo tvarką ir jos naudojimą nustatantys įsipareigojimai apibrėžti sprendime dėl dotacijos skyrimo, kurio pavyzdys pateikiamas 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 2a priede.

6. Paraiškų teikimo Procedūra ir galutinis terminas

6.1. Prašymų pateikimo galutinis terminas ir tvarka

Prašymus galima pateikti iki **2014 m rugsėjo 30 d.** Po šios datos pateikti prašymai nebus nagrinėjami.

Prašymai turi būti:

- a) parengti ant prašymo skirti dotaciją formos (2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 1 priedas);
- b) būtina pasirašyti pareiškėjo ar jo tinkamai įgalioto asmens;
- c) išsiųsti dviejuose vokuose. Abu vokus būtina užklijuoti; Ant vidinio voko, be skelbime teikti paraiškas nurodytos tarnybos, kuriai vokas adresuotas, turi būti užrašyta:

⁽¹⁾ Arba garbės pareiškimą, kad jau pateiktuose dokumentuose nėra jokių pokyčių.

⁽²⁾ Įskaitant 3 straipsnio b punkto pirmoje pastraipoje ir 10 straipsnio 1 dalies b punkte minimus išrinktųjų asmenų sąrašus.

⁽³⁾ Nereikia, jei Europos politinė partija buvo įsteigta einamaisiais metais.

„CALL FOR PROPOSALS — 2015 GRANTS TO POLITICAL PARTIES AT EUROPEAN LEVEL**NOT TO BE OPENED BY THE MAIL SERVICE OR BY ANY UNAUTHORISED PERSON“**

Jeigu naudojami vokai su lipnia nugarėle, juos dar reikia užklijuoti lipnia juosta, o ant jos turi pasirašyti siuntėjas. Siuntėjo parašu laikomas ne tik jo rašytinis parašas, bet ir jo organizacijos antspaudas.

Ant išorinio voko reikia užrašyti siuntėjo adresą ir šį adresą:

EUROPEAN PARLIAMENT
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg

Ant vidinio voko užrašomas šis adresas:

President of the European Parliament
Attn. Mr Roger Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg

- d) išsiųsti registruotu paštu ne vėliau kaip iki pasiūlyme teikti paraiškas nurodyto termino (pašto antspaudo data turi tai patvirtinti) arba per kurjerio tarnybą (data patvirtinama pagal mokėjimo kvitą).

6.2. Veiksmų seka ir kalendorinis planas

Europos politinei partijai skiriant dotaciją taikoma ši veiksmų seka ir kalendorinis planas:

- a) prašymas perduodamas Europos Parlamentui (ne vėliau kaip iki 2014 m. rugsėjo 30 d.);
- b) Europos Parlamento tarnybos nagrinėja ir atrenka prašymus; nagrinėjami tik tinkami prašymai, atsižvelgiant į kvietime teikti paraiškas nurodytus tinkamumo, atmetimo ir atrankos kriterijus;
- c) Europos Parlamento biuras priima galutinį sprendimą (ne vėliau kaip iki 2015 m. sausio 1 d., kaip nurodyta 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 4 straipsnyje);
- d) pranešama apie sprendimus dėl dotacijų;
- e) išmokamas 80 % avansas (per 15 dienų po sprendimo priėmimo).

6.3. Papildoma informacija

Šiuos dokumentus galite rasti Europos Parlamento interneto svetainėje adresu

<http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm>

- a) Reglamentas (EB) Nr. 2004/2003,
- b) 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimas,
- c) prašymo skirti dotaciją forma (2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 1 priedas).

Visus su šiuo kvietimu teikti paraiškas dėl dotacijų skyrimo susijusius klausimus, nurodę konkurso numerį, galite siųsti elektroniniu paštu adresu: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. Asmens duomenų tvarkymas

Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ prašyme gauti finansavimą ir jo prieduose pateikti asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis sąžiningumo, teisėtumo ir proporcingumo principais aiškiais ir teisėtais šio prašymo tikslais. Prašymo nagrinėjimo tikslu ir siekiant apsaugoti Bendrijų finansinius interesus potencialių gavėjų asmens duomenys gali būti nagrinėjami kompetentingų Europos Parlamento tarnybų ir įstaigų ir būti perduoti vidaus audito tarnyboms, Europos Audito Rūmams, Finansinių pažeidimų komisijai arba Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF).

Prašyme gauti finansavimą nurodytus Europos politinės partijos narių ir atstovų vardus, pateiktus siekiant laikytis Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 3 straipsnio b punkte nurodyto kriterijaus, Europos Parlamentas gali paskelbti ir atskleisti visuomenei pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽²⁾. Politinės partijos raginamos prie prašymo pridėti atitinkamų partijos narių arba atstovų pasirašytą deklaraciją, kurioje nurodoma, kad jie buvo informuoti ir pareiškia sutinkantys, kad jų vardas būtų atskleistas viešai.

Kiekvienas suinteresuotas asmuo gali kreiptis į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną (edps@edps.europa.eu) dėl skundų pateikimo.

⁽¹⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

Kvietimas teikti paraiškas IX-2015/02 – „Dotacijos Europos politiniams fondams“

(2014/C 185/09)

Pagal Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnio 4 dalį politinės partijos Europos lygiu prisideda formuojant europinį politinį sąmoningumą ir reiškiant Sąjungos piliečių valią. Be to, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 224 straipsnyje numatyta, kad Europos Parlamentas ir Taryba, pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimdami reglamentus, nustato nuostatas, reglamentuojančias Europos politines partijas, nurodytas Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnio 4 dalyje, visų pirma jų finansavimo taisykles.

2007 m. persvarstytame Reglamente (EB) Nr. 2004/2003 pripažįstamas Europos politinių fondų, susijusių su Europos politinėmis partijomis, vaidmuo, kurie „gali savo veikla palaikyti ir remti Europos politinių partijų tikslus, ypač prisidėdami prie diskusijų Europos viešosios politikos ir Europos integracijos klausimais, taip pat veikdami kaip naujų idėjų, analizės ir politikos pasirinkimo galimybių katalizatoriai“. Reglamentu nurodoma Europos Parlamento skiriama metinė veiklos dotacija visų pirma politiniams fondams, kurie jos prašo ir kurie atitinka reglamente pateiktus reikalavimus.

Atsižvelgdamas į tai, Parlamentas kviečia teikti paraiškas dėl dotacijų skyrimo Europos politiniams fondams.

1. Pagrindiniai teisės aktai

2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių⁽¹⁾ (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 2004/2003).

2004 m. kovo 29 d. Europos Parlamento biuro sprendimas, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 įgyvendinimo tvarką (toliau – 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimas)⁽²⁾.

2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2002 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių (toliau – Finansinis reglamentas)⁽³⁾.

2012 m. gruodžio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2002 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (toliau – Taikymo taisyklės)⁽⁴⁾.

2. Tikslas

Pagal Biuro sprendimo 2 straipsnį „Europos Parlamentas kiekvienais metais prieš pirmojo metų, einančių prieš metus, kuriais prašoma skirti dotaciją, pusmečio pabaigą skelbia kvietimą teikti paraiškas dėl dotacijų skyrimo partijoms ir fondams finansuoti“.

Šis kvietimas teikti paraiškas susijęs su prašymais suteikti dotaciją 2015 finansiniams metams ir apima veiklos laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. Dotacija skiriama dotacijos gavėjo metinei veiklos programai remti.

3. Priimtumas

Bus nagrinėjami tik pagal pirmiau minėto 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 1 priede nurodytą prašymo suteikti dotaciją formą pateikti rašytiniai prašymai, iki nustatyto termino pateikti Europos Parlamento Pirmininkui.

⁽¹⁾ OL L 297, 2003 11 15, p. 1.

⁽²⁾ OL C 155, 2004 6 12, p. 1.

⁽³⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 362, 2012 12 31, p. 1.

4. Kriterijai ir patvirtinamieji dokumentai

4.1. Tinkamumo kriterijai

Norėdamas gauti dotaciją, Europos politinis fondas turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 3 straipsnio 2 dalyje išdėstytas sąlygas, t. y.:

- a) turi būti susijęs su viena iš Europos politinių partijų, pripažįstamų pagal šį reglamentą, tos partijos patvirtinimu;
- b) turi būti juridinis asmuo valstybėje narėje, kurioje jis įsikūręs; tai atskiras nuo Europos politinės partijos, su kuria fondas susijęs, juridinis asmuo;
- c) turi, visų pirma savo programoje ir veikloje, laikytis principų, kuriais remiantis sukurta Europos Sąjunga, t. y. laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms ir teisinės valstybės principų;
- d) jis nesiekia pelno;
- e) jis turi geografijos požiūriu proporcingai sudarytą valdymo organą.

Fondas taip pat turi atitikti sąlygas, nustatytas Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 3 straipsnio 3 dalyje: „Remdamasi šiuo reglamentu kiekviena Europos politinė partija ir Europos politinis fondas pagal nacionalinę teisę patys apibrėžia savo santykių ypatumus, įskaitant tinkamą tiek Europos politinio fondo, tiek Europos politinės partijos, su kuria jis susijęs, kasdieninės veiklos ir valdymo struktūrų atskyrimo laipsnį.“

4.2. Atmetimo kriterijai

Pareiškėjai taip pat turi patvirtinti, kad nėra patekę nė į vieną padėtį, aprašytą Finansinio reglamento 106 straipsnio 1 dalyje ir 107 straipsnyje.

4.3. Atrankos kriterijai

Pareiškėjai turi įrodyti, jog turi pakankamą teisinį ir finansinį pajėgumą, kad galėtų sėkmingai įvykdyti veiklos programą, kurią prašoma finansuoti, ir turi pakankamus techninius gebėjimus bei valdymo įgūdžius, kad galėtų sėkmingai įgyvendinti veiklos programą, kuriai prašo dotacijos.

4.4. Skyrimo kriterijai

Pagal Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 4 straipsnio 5 dalį 2015 finansiniams metams numatyti asignavimai paskirstomi tiems Europos politiniams fondams, kurių prašymams gauti finansavimą buvo pritarta, atsižvelgiant į tinkamumo, atmetimo ir atrankos kriterijus, šia tvarka:

- a) 15 % paskirstoma lygiomis dalimis;
- b) 85 % paskirstomi fondams, susijusiems su tomis Europos politinėms partijoms, kurios turi į Europos Parlamentą išrinktų narių, proporcingai išrinktų narių skaičiui.

4.5. Patvirtinamieji dokumentai

Kad prašymus būtų galima įvertinti pagal pirmiau minėtus kriterijus, pareiškėjai privalo pateikti šiuos patvirtinamuosius dokumentus:

- a) lydraščio, kuriame nurodoma prašomos dotacijos suma, originalą;
- b) tinkamai užpildytą ir pasirašytą 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 1 priede pateiktą prašymo formą (įskaitant rašytinį pasižadėjimą);
- c) politinio fondo įstatus⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Arba priesaikos deklaraciją, kad jau pateiktuose dokumentuose nėra jokių pokyčių.

- d) oficialų registravimo pažymėjimą ⁽¹⁾;
- e) politinio fondo egzistavimo pastaruoju metu įrodymą;
- f) Valdybos direktorių/narių sąrašą (pavardę, vardą, pilietybę, statusą ar pareigas politiniame fonde);
- g) politinio fondo politinę programą ⁽¹⁾;
- h) išsamią 2013 m. finansinę ataskaitą, patvirtintą išorės audito institucijos ⁽²⁾;
- i) preliminarų atitinkamo laikotarpio (nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.) veiklos biudžetą, nurodant išlaidas, finansuotinas iš Sąjungos biudžeto;
- j) metinės veiklos programos aprašymą;
- k) dokumentus, patvirtinančius, kad politinis fondas atitinka Reglamento Nr. 2004/2003 3 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas.

5. Finansavimo iš ES biudžeto tvarka

Parlamento biudžeto 403 straipsnyje „Europos politinių fondų finansavimas“ 2015 finansiniams metams numatyti asignavimai iš viso sudaro 13 668 000 EUR. Šiuos asignavimus tvirtina biudžeto valdymo institucija.

Europos Parlamento gavėjui skirtos finansinės paramos suma negali viršyti 85 % iš Europos politinių fondų veiklos biudžetų finansuotinių išlaidų. Atitinkamas politinis fondas turi tai įrodyti.

Veikla finansuojama išmokant dotaciją veiklai finansuoti, kaip numatyta Finansiniame reglamente ir Taikymo taisyklėse. Dotacijos išmokėjimo tvarką ir jos naudojimą nustatantys išsipareigojimai apibrėžti sprendime dėl dotacijos skyrimo, kurio pavyzdys pateikiamas 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 2b priede.

6. Paraiškų teikimo procedūra ir galutinis terminas

6.1. Prašymų pateikimo galutinis terminas ir tvarka

Prašymus galima pateikti iki 2014 m. rugsėjo 30 d. Po šios datos pateikti prašymai nebebus nagrinėjami.

Prašymai turi būti:

- a) parengti užpildant prašymo skirti dotaciją formą (2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 1 priedas);
- b) būtinai pasirašyti pareiškėjo ar jo tinkamai įgalioto asmens;
- c) išsiųsti dviejuose vokuose; abu vokus būtina užklijuoti. Ant vidinio voko, be kvietime teikti paraiškas nurodytos tarnybos, kuriai vokas adresuotas, turi būti užrašyta:

‘CALL FOR PROPOSALS — 2015 GRANTS TO POLITICAL FOUNDATIONS AT EUROPEAN LEVEL

NOT TO BE OPENED BY THE POSTAL SERVICE OR BY ANY UNAUTHORISED PERSON’

Jeigu naudojami vokai su lipnia nugarėle, juos dar reikia užklijuoti lipnia juosta, ant kurios turi pasirašyti siuntėjas. Siuntėjo parašu laikomas ne tik jo rašytinis parašas, bet ir jo organizacijos antspaudas.

Ant išorinio voko reikia užrašyti siuntėjo adresą ir šį adresą:

EUROPEAN PARLIAMENT
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg

⁽¹⁾ Arba priesaikos deklaraciją, kad jau pateiktuose dokumentuose nėra jokių pokyčių.

⁽²⁾ Išskyrus atvejus, kai prašymą pateikusi organizacija įsteigta einamaisiais metais.

Ant vidinio voko užrašomas šis adresas:

President of the European Parliament
Attn. Mr Roger Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg

- d) išsiųsti registruotu paštu ne vėliau kaip iki kvietime teikti paraiškas nurodyto termino (pašto antspaudo data turi tai patvirtinti) arba per kurjerių tarnybą (data patvirtinama pagal mokėjimo kvitą).

6.2. Orientacinė veiksmų seka ir kalendorinis planas

Europos politiniams fondams skiriant dotacijas taikoma ši veiksmų seka ir kalendorinis planas:

- a) prašymas perduodamas Europos Parlamentui (ne vėliau kaip iki 2014 m. rugsėjo 30 d.);
- b) Europos Parlamento tarnybos nagrinėja ir atrenka prašymus. Nagrinėjami tik tinkami prašymai, atsižvelgiant į kvietime teikti paraiškas nurodytus tinkamumo, atmetimo ir atrankos kriterijus;
- c) Europos Parlamento biuras priima galutinį sprendimą (šis sprendimas turėtų būti priimtas ne vėliau kaip iki 2015 m. sausio 1 d., kaip nurodyta 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 4 straipsnyje) ir praneša apie rezultatus pareiškėjams;
- d) pranešama apie sprendimus dėl dotacijų;
- e) išmokamas 80 % avansas (per 15 dienų po sprendimo skirti dotaciją priėmimo).

6.3. Papildoma informacija

Šiuos tekstus galite rasti Europos Parlamento interneto svetainėje adresu:

<http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm>

- a) Reglamentas (EB) Nr. 2003/2004;
- b) 2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimas;
- c) prašymo skirti dotaciją forma (2004 m. kovo 29 d. Biuro sprendimo 1 priedas).

Visus su šiuo kvietimu teikti paraiškas dėl dotacijų skyrimo susijusius klausimus, nurodę paskelbimo nuorodą, galite siųsti elektroniniu paštu adresu: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. Asmens duomenų tvarkymas

Vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 45/2001⁽¹⁾, prašyme gauti finansavimą ir jo prieduose pateikti asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis sąžiningumo, teisėtumo ir proporcingumo principais atsižvelgiant į aiškius ir teisėtus šio prašymo tikslus. Prašymo nagrinėjimo tikslu ir siekiant apsaugoti Bendrijų finansinius interesus asmens duomenys gali būti nagrinėjami kompetentingų Europos Parlamento tarnybų ir organų ir perduoti vidaus audito tarnyboms, Europos Audito Rūmams, Finansinių pažeidimų komisijai arba Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF).

Kiekvienas suinteresuotas asmuo gali kreiptis į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną (edps@edps.europa.eu) dėl skundų pateikimo.

⁽¹⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS
ĮGYVENDINIMU

EUROPOS KOMISIJA

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla M.7209 – Faurecia/Magneti Marelli/JV)
Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka
(Tekstas svarbus EEE)
(2014/C 185/10)

1. 2014 m. birželio 10 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 4 straipsnį Europos Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „Faurecia S.A.“ (toliau – „Faurecia“, Prancūzija), visapusiškai kontroliuojama „Peugeot SA“, „PSA Peugeot Citroen group“ (toliau – „PAS“, Prancūzija) patronuojančiosios bendrovės, ir „Magneti Marelli S.p.A.“ (toliau – „Magneti Marelli“, Italija), kontroliuojama „FIAT S.p.A“, „FIAT group“ (toliau – „FIAT“, Italija) patronuojančiosios bendrovės, pirkdamos akcijas įgyja, kaip apibrėžta Susijungimų reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą naujai sukurtos bendrovės, sudarančios bendrą įmonę (toliau – BĮ), kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

- „Faurecia“: automobilių įrangos gamyba ir tiekimas, įskaitant automobilių sėdynes, interjero sistemas, automobilių eksterjerą ir teršalų kontrolės technologijas,
- PSA: produktų ir paslaugų automobilių sektoriuje pasiūla,
- „Magneti Marelli“: aukštųjų technologijų komponentų, įskaitant automobilių apšvietimo produktus, galios pavaros produktus, elektronines sistemas, pakabos sistemas ir smūgio amortizatorius, išmetamųjų dujų sistemas, plastikinius komponentus ir modulius, atsargines detales ir paslaugas ir motosporto produktus, automobilių sektoriui gamyba ir tiekimas,
- FIAT: produktų ir paslaugų automobilių sektoriuje pasiūla.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Europos Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas Susijungimų reglamentas. Europos Komisijai paliekama teisė dėl šio klausimo priimti galutinį sprendimą. Pagal Komisijos pranešimą dėl supaprastintos tam tikrų koncentracijų nagrinėjimo pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004⁽²⁾ procedūros reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti pranešime nurodyta tvarka.

4. Europos Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Europos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (numeris (+32 22964301), el. paštu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu arba paštu su nuoroda „M.7209 – Faurecia/Magneti Marelli/JV“ adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1 (Susijungimų reglamentas).

⁽²⁾ OL C 366, 2013 12 14, p. 5.

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla M.7294 – Carlyle / Haier Group / Haier Biomedical and Laboratory Product)
Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka
(Tekstas svarbus EEE)
(2014/C 185/11)

1. 2014 m. birželio 6 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: „Carlyle Group L.P.“ (toliau – „Carlyle“, JAV) ir „Haier Group Corporation“ (toliau – „Haier Group“, Kinija) pagal Susijungimų reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą ketina pirkdami akcijas įgyti bendrą įmonės „Haier Biomedical and Laboratory Products Co., Ltd.“ (toliau – HBML, Kinija) kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

- „Carlyle“: alternatyvus turto valdymas pasauliniu mastu,
- „Haier Group“: vartotojų elektronikos ir buitinių prietaisų gamyba ir tiekimas pasauliniu mastu,
- HBML: bendrosios laboratorijos įrangos, visų pirma, medicininių šaldiklių ir (arba) šaldymo kamerų ir biomedicininų apsaugos dangų tiekėjas.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas Susijungimų reglamentas. Europos Komisijai paliekama teisė dėl šio klausimo priimti galutinį sprendimą. Pagal Komisijos pranešimą dėl supaprastintos tam tikrų koncentracijų nagrinėjimo pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004⁽²⁾ procedūros reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti pranešime nurodyta tvarka.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301), el. paštu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu arba paštu su nuoroda „M.7294 – Carlyle / Haier Group / Haier Biomedical and Laboratory Product“ adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1 (Susijungimų reglamentas).

⁽²⁾ OL C 366, 2013 12 14, p. 5.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT